

Foto links: een visser uit De Panne lost de vangst (met dank aan lezer Gino Provost). Foto rechts: de Heistse visbakkers in feest. (Zie verder in dit blad)

Adverteren in Het Visserijblad is een goede zaak. Er is maar één maandblad dat regelmatig gekocht (en gelezen!) wordt door reders, schippers, matrozen, vishandelaars, visserijliefhebbers (en door al hun familieleden, vrienden en kennissen). Dat is nu al 75 jaar het geval. Mocht u willen adverteren, maar nog niet overtuigd zijn, kijk dan eens wie wél adverteert in Het Visserijblad.

Zij weten waarom.

Stuur mij vrijblijvend uw advertentietarieven op

Firmanaam:

Contactpersoon:

Straat & nummer:

Woonplaats en postnummer:

Uitknippen en terugsturen naar HVB, Brusselstraat 12 te B-8450 Bredene

COLOFON

HVB 75

HET VISSERIJBLAD

Onafhankelijk magazine van de zee

MEDEWERKERS: Robert Coelus, Walter Debrock (†), Juul De Vocht, Philippe Godfroid, L.A. Inghelbrecht, Frank Neyts, Jef Klausing (†), Willem Lanzweert, L.K.Merate, Edmond Volk, Guido Walters (redactie; te bereiken op tel 059 / 50 51 95 of GSM 0496-266 873.).

V.u.: A. Vanhee
Brusselstraat 12, Bredene
UITGEVERIJ:

VZW Liefkemores.
Redactie, publiciteit en
alle correspondentie:

HVB,
Brusselstraat 12,
8450 Bredene

Pas op: geen fax meer!
E-mail:

het.visserijblad@telenet.be
ISSN: 0776-6912

Omslagfoto Guido Walters

Losse nummers: **2,50 euro**

Abonnementen!

* **Jaarabonnement België**
(12 opeenvolgende nummers startend vanaf de betaling) door overschrijving van 29,75 euro op rekening 384-0596581-18 van Het Visserijblad, met vermelding abo HVB.

* **Jaarabonnement Nederland**
(12 opeenvolgende nummers startend vanaf de betaling) door storting van 52,00 euro op nummer 64.14.29.592 t.n.v. vzw Liefkemores [Fortis Bank Nederland, Lange Wolstraat 10-12 te 4524 CA Sluis (NL)] Vermelding: abo HVB.

**HVB is 75
jaar jong**

Vincent Dewaele:

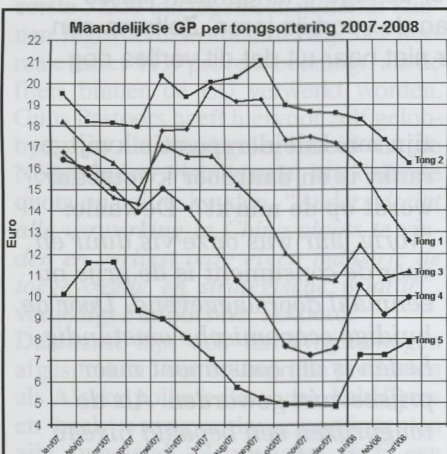
‘We verkeren in een cruciale periode voor de visserij’

Boomkorvloodt kreunt onder lage tongprijs

DE TONGOPBRENGST IS de sterkhouder van onze visserij, maar tevens de achillespees ervan. Prijsschommelingen van tong op de veiling hebben onmiddellijke gevolgen voor de bedrijfsvoering. Een zware prijsdaling heeft directe gevolgen op de rendabiliteit. En als er, zoals de laatste tijd, elke maand wat afgaat geraakt de sector in ademnood. Daar komt bij dat de brandstofkosten in steeds toenemende mate de pan uitrijzen. Die combinatie is dodelijk. Zo erg hebben we het nog nooit meegeemaakt.

Tong vertegenwoordigt ongeveer de helft van de totale besomming en is dan ook in aanvoerwaarde de belangrijkste

vissoort voor de Belgische visserij. In 2006 werkte de prijsstijging van tong als een hefboom voor de totale omzet. De tongaanvoer was goed voor 41,6 miljoen euro omzet (op een totale visaanvoer 81,7 miljoen euro). Dat is 51 procent van de totale besomming. 2007 werd goed ingezet, maar in de laatste maanden van het jaar kelderde de tongprijs. Het begon met de kleinste sorteringen die plots in een neerwaartse spiraal terecht kwamen en tientallen procenten in prijs daalden. De prijs van de twee grootste sorteringen hield langer stand, maar in november werd ook daar een daling ingezet die in maart nog niet gestopt was.

Voor de drie kleinste sorteringen is de prijsdaling in mei vorig jaar ingezet. De prijs van de grootste tongklassen hield enkele maanden langer stand. Pas in maart dit jaar vertoonde de prijs van de kleinste sorteringen weer een opwaartse trend, terwijl de prijs van de duurste tongen bleef dalen.

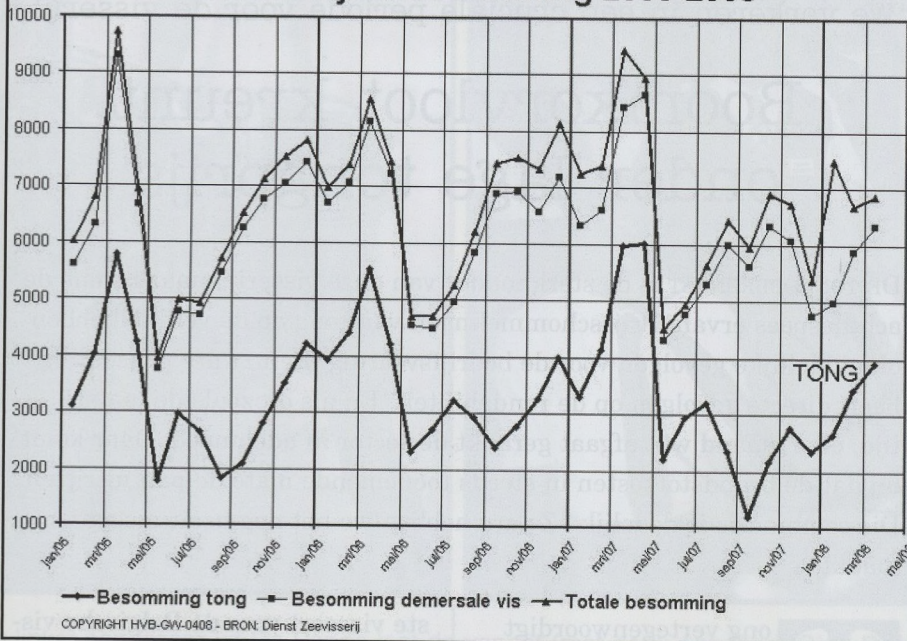
Er heerste enige hoop dat april een beetje van het verlies zou goed maken. Na drie weken is het duidelijk geworden dat het niet het geval is. *‘Ook in december is de verwachte*

B.V.B.A. S & S
Jofra Shipping & Trading
Postbus 51
B - 9060 Zelzate

Tel: +32 (0)9 361 00 04
Fax: +32 (0)9 360 60 04
GSM: +32 (0)477 952 450
E-mail: jofra.jan@gmail.com

Uw adres voor:
Aan- en verkoop van alle visserijschepen
Alle toelieferingen / reparaties
Inbouw van alle merken motoren en koppelingen

Maandelijks besomming 2005-2008

De grafiek toont op de eerste plaats dat de totale maandelijks besomming van onder Belgische vlag aangevoerde visserijproducten in de drie vismijnen. Die loopt parallel met de opbrengst van tong. De tongopbrengst piekt ieder jaar in de periode maart-april. Door de lagere tongprijzen ligt de besomming voor tong een stuk lager dan de voorbije jaren. Zelfs na een eventuele sterke maand april ziet het er niet naar uit dat dit verlies nog goedge maakt kan worden.

opwaardering er niet gekomen”, zegt de Oostendse vismijndirecteur Vincent Dewaele. “In december was de tongprijs diep weggezakt. We namen aan dat dit te maken had met grote aankopen, vooral door Nederlandse groothandelaars, waarbij van de zwakte van de markt gebruik werd gemaakt om stocks op te bouwen. Daarna zou de prijs wellicht weer opveren, dachten we. Maar dat gebeurde niet. Voor de kleinste sorteringen zat er wel een lichte verbetering in, maar de prijs voor de twee grootste categorieën bleef verder afglijden.”

Prijsbewust

“Volgens mij is de oorzaak van de grote prijsval voor tong buiten de sector te zoeken. De grote schuldige is de massale invoer van goedkope diepvriesvis als tilapia, Victoriabaars en pangasius. De vis wordt aangeleverd in porties van het gewenste gewicht”, is de overtuiging van de afgevaardigde bestuurder van AG Vismijn Oostende. “Daartegenover staat dat de kwaliteit van die importvis niet vergelijkbaar is met onze verse vis.”

Zou het kunnen dat tong intussen

zijn marktleaderspositie kwijtgeraakt is en daardoor kwetsbaar wordt op de markt? Dewaele: “Vorig jaar was onze vis duur en voor de consument is de prijs nu eenmaal doorslaggevend. Door de huidige economische omstandigheden is die consument meer prijsbewust geworden. Als de tongprijzen een bepaald niveau overschrijden kiest hij voor een goedkoper alternatief. Hierdoor neemt de vraag af en zien we de prijs dalen op de veiling. Het duurt dan wel even vooraleer die prijs ook in de kleinhandel merkbaar is”, zegt Vincent Dewaele. “Handelaars kunnen op de primaire markt, dat zijn de visveilingen dus, tegenwoordig tegen dum-

Tong wordt verdeeld in vijf gewichtssorteringen. Bij de verkoop speelt de grootte een doorslaggevende rol. De duurste tong is die van klasse 2, de zogenaamde restaurant-tong van ‘drie in een kilo’. De kleinste tongen (sliptongen) brengen het minst op.

- Tong 1: gewicht 0,5 kg of meer
- Tong 2: gewicht 0,33 tot 0,5 kg
- Tong 3: gewicht 0,25 tot 0,33 kg
- Tong 4: gewicht 0,17 tot 0,25 kg
- Tong 5: gewicht 0,12 tot 0,17 kg

pingprijzen kopen. Als dat in Nederland gebeurt volgen de prijzen bij ons dezelfde trend. Ik merk dat er de laatste tijd geen druk staat op de verkoop in de vismijn. Er wordt niet snel geboden en dat is nefast voor de prijsvorming. De kopers nemen een afwachtende houding aan waardoor de prijs naar beneden gaat. Zo gaat de stabiliteit uit de prijzen en ontstaat er een labiele markt. De situatie die we nu meemaken is de ergste die ik gekend heb.”

Het is inderdaad vijf jaar geleden dat de tongprijs zo diep wegzakte. Dat was de laatste keer het geval eind 2003. We spraken toen over een olieprijs van 0,26 eurocent (10,5 frank) per liter. Intussen verbruiken de motoren van de boomkorvaartuigen niet minder, maar dezelfde brandstof moet nu 0,65 eurocent (26 frank) worden betaald.

Noodsituatie

“We verkeren in een cruciale periode voor de visserij”, meent Dewaele. “Naar verwachting zullen er de volgende weken veel vaartuigen stilliggen en dan is er voor de vismijn ook minder aanvoer. De problemen zijn nu duidelijk zichtbaar en er moet iets gebeuren. Door de lage besommingen kunnen de rederijen steeds moeilijker hun brandstoffactuur betalen. Iedereen kijkt nu in de richting van de overheid, momenteel de enige instantie die de pijn kan verzachten. Daarover is de voorbije weken overleg gepleegd tussen de Rederscentrale en de vismijnen van Oostende en Zeebrugge. We kunnen niet langer een afwachtende houding aannemen want de sector verkeert in een nooit eerder gekende noodsituatie. Deze maand zitten we rond de tafel met de Belgische en de belangrijke groep Nederlandse handelaars om te onderhandelen over de invoering van minimumprijzen of een overlevingspremie. We weten allemaal dat de invoering van een solidariteitspremie als brandstofcompensatie vorig jaar is mislukt. Maar we moeten een uitweg zoeken en daarom worden alle middelen waarover we beschikken ingezet”, verzekert de vismijndirecteur. (gw)

Zwakke dollar maakt invoer uit de dollarzone goedkoop

De vraag naar vis stijgt nochtans snel

DE AANVOER VAN Europese vissers volstaat niet om aan de van vraag van de visverwerkende industrie te voldoen. De invoer van visserijproducten is dan ook een noodzaak voor de grote visverwerkers.

In Nederland is de visnijverheid een serieuze industrietak. Voor de talrijke import- en exportbedrijven spelen Zeehaven Rotterdam en de luchthaven van Schiphol een belangrijke logistieke rol.

Voor de Aziatische en Afrikaanse landen spelen een belangrijke rol in de bevoorrading van de Europese markt. De jongste jaren wordt ongeveer 60 procent van de binnen de EU geconsumeerde visproducten ingevoerd. Het gaat om meer dan 10 miljoen ton met een waarde van bijna 25 miljard euro.

Er staan op het industrieterrein van Urk alleen al tientallen visbedrijven die draaiende moeten gehouden worden. Hun voorraden in de vrieshuizen werden tien jaar geleden op 10.000 ton geraamd, waarvan een vijfde uit importvis bestond. Tegenwoordig ligt de voorraad op 25.000 ton die voor 80 procent uit ingevoerde producten bestaat.

“Zonder import zou een groot deel van de verwerking en handel zijn verdwenen. En als de Nederlandse bedrijven niet importeren doen hun concurrenten of klanten het zelf wel”, zegt, in het Nederlandse vakblad Visserijnieuws, Jelle van Veen. De man van visbedrijf Dayseaday uit Urk is ook regelmatig koper van Belgische vis *“Om voorop te blijven moet de visverwerkende industrie zich steeds meer richten op import”*, zegt ook Guus Pastoor, voorzitter van de Nederlandse Visfederatie en vice-voorzitter van de Vereniging

van Visimporteurs in hetzelfde interview.

De lage dollarkoers speelt in de kaart van de visimporteurs en de ontwikkelingen gaan zeer snel. Zover dat de Urker visser zich afvragen of de handel nog wel verse vis nodig heeft. Zij vragen dan ook de invoering van een eco-taks op de geïmporteerde vis zoals in Frankrijk, waarmee dan steun kan verleend worden aan de eigen kottervloot. Pastoors is daar geen voorstander en zegt dat die eco-taks er in Frankrijk overigens nog niet door is. De vraag is doorgeschoven naar de Europese instanties die moeten uitmaken of zoiets strookt met de Europese regelgeving.

Nultarief voor platvis

Vorig jaar is een invoervrijstelling afgesproken voor een aantal platvissen. Het akkoord bepaald dat ondermeer dat voor yellowfinsole (Japanse schol), rocksole (Pacifistische schol) en Alaska plaice de eerste 5.000 ton tegen een nultarief kunnen ingevoerd worden, terwijl het normale tarief 11,4 procent bedraagt, als de filets binnen de EU verwerkt worden. Guus Pastoors heeft hiervoor zelf gelobbyd om de werkgelegenheid in de Nederlandse visindustrie bij dalende quota op peil te houden. *“Anders dreigt alle verwerking in China plaats te vinden en verliest onze eigen industrie de toegevoegde en strategische waarde”*, verdedigt Pastoors het akkoord.

Daarnaast zijn ook tariefvrijstellingen afgesproken voor belangrijke producten als Alaska pollack (koolvis), kabeljauw en heek waarvoor invoercontingenten zijn opgelegd. Noorwegen, toch een belangrijk exporteur van visproducten, heeft extra vrijstellingen gekregen bij de

uitbreiding van de EU.

De import van Noordzee-vreemde platvissoorten wordt al lang overtroffen door de hoeveelheden filets van gekweekte pangasius, waardoor deze filet de meest gegeten vissoort in Nederland is geworden. Binnen de EU geldt voor kweekvis een importtarief van 5,5 procent. Tweederde van de platvis die Nederland importeert wordt in China gefileerd en zo blijft het een goedkoop alternatief voor de verbruiker. De invoer van bevroren visfilets binnen de EU is dan ook de laatste jaren gigantisch toegenomen. Cijfers voor 2006 spreken van 1,3 miljoen ton, waarvan naar schatting 110.000 ton platvis. In de wirwar van vissoorten en Latijnse benamingen moet volgens Pastoor goed toegekeken worden dat de handel eerlijk verloopt en de kwaliteit en de vermeldingen kloppen.

Tongvisserij in Golf van Biscaje start op 8 juni

Vanaf zondag 8 juni mogen vaartuigen die houder zijn van een speciale visvergunning voor de Golf van Biscaje vissen in de zone VIIIa,b. De voorbije jaren maakten een twintigtal boomkorvaartuigen van die mogelijkheid gebruik. Hoeveel het er dit jaar worden is nog niet duidelijk omdat de inschrijvingsperiode pas op 18 mei afgesloten wordt. Het tongquotum in de Golf van Biscaje is goed voor 318 ton tong en 160 ton zeeduivel. Vorig jaar was dat respectievelijk 392 ton tong en 200 ton zeeduivel. De regeling houdt in dat er nog enkele andere soorten als bijvangst toegelaten zijn (langoestines, schol, schartong, wijting, heek, zwarte koolvis, leng, schelvis en beperkte hoeveelheden kabeljauw).

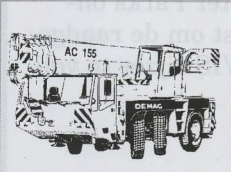
GARDEC

VJ n.v. Tel. 050 54 45 41
Fax 050 54 58 37

Scheepsherstelling
Afwerking nieuwbouwschepen
Metaalkonstruktie
Draai-, frees- en schaaferwerk
Inox- en aluminiumconstructie
Verhuur telescopische kranen

SDS n.v. Tel. 050 54 51 78
Fax 050 55 03 67

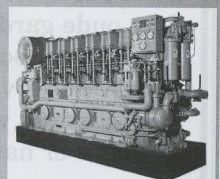
Leveren, plaatsen en herstelling van:
alle dieselmotoren
keerkoppelingen, pompen, compressoren e.a.
DROOGDOK
Schroeven en schroefassen
Las- en leidingwerk

Bureel - Werkplaatsen:
Boomkorstraat 7/8 - 8380 Zeebrugge

GSM 0477 / 41 20 93

24 u / 24 u.

Rederscentrale reageert op nieuwe uitdagingen

Hopeloos conservatief?

HVB OPENT DEZE maand met een stuk dat overduidelijk aantoonst in welke impasse de Belgische visserij zich bevindt. Bij het bemaningstekort, de ontploffing van de olieprijs, het ineensstorten van de vloot, de ecologische toestand op zee, het oprukken van de aquacultuur en het maatschappelijk in vraag stellen van de boomkorvisserij... voegt zich nu ook het ineensstorten van de tongprijzen.

We bevinden ons aan het einde van een weg die de sector vele jaren geleden ingeslagen is. Vanaf 1993 wijzen we er in dit blad op dat die weg uiteindelijk zou doodlopen.

Nieuwe wijn in oude vaten

De sectortop heeft de jongste jaren ingrijpende wijzigingen ondergaan. We treffen daar vandaag zoveel nieuwe gezichten aan dat HVB het voorbije jaar omschreef als zijnde *'het jaar van de vervelling'* (HVB 2008/I). Vraag is of daarmee ook een nieuwe wind door de sector waait. Die vraag was niet meteen te beantwoorden, want je moet die nieuwe (veelal ook jonge) mensen de nodige tijd gunnen zich in de materie in te werken.

Een nieuwe wind... Dat is anders wel nodig, want de oude sectortop had zich compleet vastgereden in een oubollig conservatisme; in achterhoedegevechten tegen nieuwe maatschappelijke bewegingen; in een vergeefs verzet tegen nieuwe sociale en ecologische verhoudingen; in een onderlinge strijd om zich de resten van de visserijbrokken toe te eigenen; in kortzichtige 'oplossingen'; in vergeefse pogingen om de goedkope perceptie (het imago) op te vijzelen, zonder de dure werkelijkheid te moeten veranderen. Deze starre houding heeft ervoor gezorgd dat de Vlaamse visserij tussen 1993 en 2003 tien jaar tijd verloren heeft, waarbij vooral (maar niet alleen) de Rederscentrale (RC) er alles aan deed om alles zoveel mogelijk bij het oude te houden.

Intussen heeft de werkelijkheid deze oude garde weggespoeld. Het spreekwoordelijke Vlaamse visserijconservatisme is uiteraard ook niet vol te houden wanneer er nauwelijks nog iets

te conserveren valt. Uit de top van de RC verdwenen zodoende Jaak Gabriëls, Bart Schiltz en Luc Corbisier. Zij werden vervangen door Urbain Wintein, Emiel Brouckaert en Ben Desmyter. Zou dat nieuwe patronaal kader zich aansluiten bij degenen die een nieuwe wind door de sector-resten blazen? We hadden onze twijfels, want de nieuwe ploeg heeft nogal wat banden met toch wel als conservatief ervaren clubs als daar zijn de Boerenbond en de CD&V. Maar we wilden niet vooringenomen zijn en we verwelkomden de personeelsvernieuwing in de patroonsorganisatie als een hoopvol teken.

Of oude wijn in nieuwe vaten

Het ziet er naar uit dat de RC van mening is dat de verkenningsperiode van die mannen inmiddels voorbij is. En hop, daar begint het weer, het oeverloos geklaag (1) over elkeen die een mening verkondigt die niet eerst door de RC afgestempeld werd. Het Informatieblad van de RC ademt sinds enkele maanden weer dezelfde lucht uit als weleer. Zo kregen de wetenschappers, die denken te mogen beweren dat de visschaarste gevaarlijke proporties aanneemt, er onlangs weer van langs. De RC vindt dat die moeten zwijgen omdat de wetenschappelijke studies al te veel onzekerheden bevatten. Het is hetzelfde argument dat de tabaksindustrie vele jaren gebruikt heeft om te verdonkermanen dat sigaretten doodgevaarlijk zijn. (2) Het is ook eenzelfde argument dat de elektriciteitsproducenten thans hanteren om de komende generaties met

hun radioactief afval op te zadelen.

In februari was het de beurt aan Jan Mees van het alom gerespecteerde VLIZ om er in het Informatieblad van de RC van langs te krijgen. Uit een interview tijdens het TV-Journaal leidde de RC af dat Mees een *'zogenaamde specialist'* is die door kwaadwillige journalisten opgevoerd wordt om het *'blijkbaar noodzakelijke zwartkijken te bevestigen'*. Zelf heb ik dat interview ook gezien en ik moet zeggen dat Mees daarin uiterst voorzichtig was; dat hij er zelfs alles aan deed om de sector uit de wind te zetten. Maar goed, de RC zit blijkbaar nog altijd in de loopgraven en daar heerst sowieso de oorlogsretoriek. De vijanden zijn bekend en het zijn dezelfde waarmee de RC tussen 1993 en 2003 een op voorhand verloren strijd gevoerd heeft: *'groene jongens'*, journalisten, biologen en kritisch tuig.

'Nageneog dagelijks vallen er berichtgevingen op te merken in de krant, op het internet, en op radio en TV', zo constateert Desmyter. Ja, dat is juist en daaruit valt te leren dat de naderende ecologische catastrofe niemand nog koud laat. En dat de sector zich best als de weerlicht in die maatschappelijke ontwikkeling smijdt, wil ze ooit nog iets te betekenen hebben. Maar Desmyter wordt er naar eigen zeggen *'(zee)ziek'* van.

Ze zijn daar in de RC blijkbaar weer goed bezig. Dat werd bevestigd in het daaropvolgende mededelingsblad van de reders. Daarin gooit Desmyter alle remmen los. (3) Hij hoort een *'steeds luidere stem van de "groene jongens" die'*, eenzijdig als ze zijn, *'het imago van de visserij' besmeuren'*. Met hun *'verzinsels'* plegen zij niet minder dan *'broodroof en smaad'*. Want heeft Center Parks onlangs niet beslist om de raadgevingen van de VISwijzer te volgen?

Wie gelooft die mensen nog

In Nederland, waar de sector uiteraard met soortgelijke problemen geconfronteerd wordt heeft men al lang begrepen dat het productiever is met die vermaledijde groene jongens rond de tafel te gaan zitten. Daar dringt Jan Odink, voorzitter van het PVis, aan om de verschillende partijen bijeen te brengen om naar een breed gedragen soort 'viswijzer' toe te werken. Dat lijkt ons een interessante oefening te zijn, want ook wij hebben veel vragen bij zgn. ecologisch verantwoorde consumptie van vis die van de andere kant van de wereld overgevogen wordt vooraleer ze in onze viswinkel terecht komt. Het heeft duidelijk meer met commercie te maken dan met duurzaamheid. (4)

Samen met het ILVO en de VLAM probeert de RC nu iets gelijkaardigs te doen, wat uiteraard positief is. De manier waarop de RC deze opening evenwel verwoordt doet ons dan weer voor het ergste vrezzen. Desmyter vindt dat de volgende VISwijzer in België 'verboden' moet worden als ze niet in samenspraak met de sector opgesteld wordt. U leest het goed: 'verboden'! Desmyter, die naast zijn job in de RC ook CD&V-mandataris is, plaatst zich hiermee, wellicht zonder dat hij het zelf goed beseft, helemaal in de lijn van zijn partij die de jongste tijd volop in het nieuws kwam met CD&V-

mandatarissen die in Antwerpen een tentoonstelling verbieden, in Temse een toneelstuk en in heel Vlaanderenland de holebicampagne van de Vlaamse regering geschrapt willen zien. Allemaal 'entartet'! En nu dus zelfs de VISwijzer! Overdrijven we? We dachten van niet. Het bekende visserijconservatisme dat ons al te lang belet heeft het roer op zee om te gooien, vindt in het tijdschrift van de RC de nodige scheefgerichte banbliksems om zich daar 'cool' bij te voelen. Die banbliksems voeden vervolgens weer dat visserijconservatisme. Die wisselwerking heeft er mee voor gezorgd heeft dat de sector al te veel tijd verloren heeft. Bovendien herinneren de jongste nummers van het Informatieblad van de RC ons aan tijden waarop die organisatie haar conservatieve pijlen bij voorkeur op HVB richtte. Tussen 1993 en 2003 voerde de RC een hardnekkige polemieek met ons blad, ook al omdat daarin 'berichtgevingen op te merken' vielen die de sectortop niet aanstonden. HVB *verbieden* kon natuurlijk niet, maar de sectortop zette wel al haar kwalijke invloed in om het ons bijzonder moeilijk te maken. (5)

Center Parks boycotten

Ook in de Vlaamse visserij zijn er uiteraard mensen en instanties die de impasse van het conservatisme achter zich laten, de reële uitda-

gingen kordaat opnemen en de malaise trachten te counteren, bijvoorbeeld via het Purus-label, Bel.fish.be en veel andere initiatieven van individuen, SDVO, ILVO, VLAM, vakbonden, veilingen en ook de RC. Maar de 'berichtgevingen' in het Informatieblad van dezelfde RC lijken daarbij wel het spreekwoordelijke blok aan het been te zijn.

Desmyter blijkt bovendien een man van de actie, want, houd u vast: 'Als tegenreactie op het ingaan van de eenzijdige en incorrecte berichtgeving van de milieuorganisatie roepen wij dan ook op om geen vakanties te boeken bij Center Parks, dit zolang ze niet op hun beslissing terugkeren.' Ai! Dat ziet er niet goed uit voor Center Parks, al die reders die daar nu hun vakantie annuleren. De sluiting der vakantieparken dreigt!

Flor Vandekerckhove

(1) Over het typische geklaag van de RC, zie: 'Het ene geklaag is 't andere niet' in HVB 2006/III.

(2) Joop Bouma, 'Het rookgordijn, de macht van de Nederlandse tabaksindustrie', 2001, Uitg. Veen, A'dam/A'pen.

(3) Alle volgende citaten komen van Ben Desmyter in het Informatieblad van de RC, maart 2008. 'Visliefhebber, laat u niet beetnemen'.

(4) Reële ecologische problemen op zee bieden gewiekste zakenmannen evengoed de kans een 'gat in de markt' te ontdekken. De beslissing van Center Parks wordt ongetwijfeld meer beïnvloed door mannen in grijze maampakken dan door groene jongens. Zie daarover 'Bio-labels: informatie of volksverlakerij' in HVB 2001/X.

(5) Ondergetekende misliep als HVB-redacteur zelfs een openbare betrekking, na tussenkomst van de sectortop. Toen wij gebruik maakten van ons recht om het betreffende dossier in te kijken, zaten daarin alleen maar een tiental stukken die wij in HVB gepubliceerd hadden. Jaak Gabriëls, de minister die de benoeming had weigeren te tekenen, werd enige tijd nadien voorzitter van de... RC.

VLOOT

REDER VAN DE OVERHEID

www.welkombijvlood.be

EU wil kabeljauwvangst anders

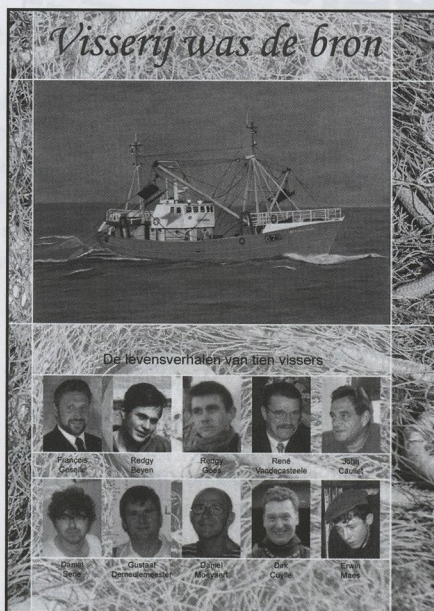
De Europese Commissie stelt nieuwe maatregelen voor om de vangst van kabeljauw in Europese wateren anders te regelen. Het dagelijks bestuur van Europa deed dit voorstel, omdat de huidige maatregelen niet voldoende zijn om de kabeljauwstand te herstellen.

De Commissie wil in de toekomst dat op basis van wetenschappelijk onderzoek wordt vastgesteld hoeveel kabeljauw de lidstaten mogen vangen. Tot nu toe was de wetgeving gebaseerd op het streven naar een bepaalde kabeljauwstand. De kabeljauw kon zich echter niet snel genoeg voortplanten om die stand op peil te krijgen. Het bevoegde adviesorgaan van de Europese Commissie heeft gevraagd dat de komende jaren slechts de helft van de hoeveelheid kabeljauw van de voorbije jaren wordt opgevestigd.

Die aanpak vraagt een bijsturing van het kabeljauwherstelplan 2005 waarvan de resultaten achterblijven op de doelstellingen. Van betrokken bestanden (Noordzee, Kattegat, Skagerrak, oostelijk deel van Het Kanaal, Ierse Zee en het gebied ten westen van Schotland) vertoont alleen de Noordzeekabeljauw tekenen van herstel.

Eurocommissaris voor visserij Joe Borg zei over het voorstel: „Er bestaan zeker geen toverformules voor het herstel van de kabeljauwbestanden. We moeten minder en selectiever vissen. Wat de Commissie voorstelt is een aanpak die doeltreffender, flexibeler en pragmatischer is en die de lidstaten en de sector de nodige middelen geeft om de kabeljauwstand te helpen herstellen.” Het voorstel stond voor bespreking op de Ministerraad voor visserijministers van 14 april. In de herziening wordt nu ook de Keltische Zee in het herstelplan opgenomen en het bevat ook specifieke maatregelen om de discards te verminderen. Als het aan de Commissie ligt zullen vaartuigen die de meeste kabeljauwsterfte veroorzaken (waarmee de boomkorvisserij wordt bedoeld) evenredig moeten beperken, terwijl vaartuigen die weinig kabeljauw vangen, ook in bijvangst, meer zullen mogen uitvaren dan hun collega's die wel veel van deze vis vangen. Belangrijk is dat zeedagen per vistuigcategorie worden vervangen door kilowattdagen voor groepen vaartuigen of vlootsegmenten.

Eddy Serie bundelt tien levensverhalen van vissers

Gewezen kustvisser Eddy Serie (63) heeft een nieuw boek klaar. In "Visserij was de bron" heeft hij tien levensverhalen neergeschreven van Oostendse (maar niet noodzakelijk in Oostende wonende) vissers. Het 160 pagina's tellende boek (A4-formaat) is geïllustreerd met afbeeldingen van marineschilderijen van Daniël Serie en bevat een reeks foto's uit het leven van de geïnterviewde vissers. Het gaat om François Geselle, Redgy Beyen, Redgy Goes, René Vandecasteele, John Caulet, Daniël Serie, Gustaaf Demeulenaere, Daniël Moeyaert, Dirk Cuyle en Erwin Maes.

Het boek wordt uitgegeven door de Vriendenkring Noodzee-Aquarium Oostende vzw en voorgesteld op 10 mei om 11 uur in de Forumzaal van de Stadsbibliotheek te Oostende.

Auteur Eddy Serie kwam in 1960 als scheepsjongen in de visserij en voer tot 1992, waarvan de laatste zes jaar als reder-schipper van de O.142 Hermes. Daarna hield hij zich bezig met zijn hobby's en debuteerde in 1994 als auteur met het boek "Nachten op zee"; een schets van de na-oorlogse Vlaamse kustvisserij.

Faillissementen

* REDERIJ SHANNAH NV, Onderwijsstraat 110, 830 Knokke-Heist, rederij ter zeevisserij, eigenaar van Z.196 Zeeduivel. Failliet verklaard op bekenenis p 31 maar 2008.

* GC FISH BVBA, Vismijn 129-130, 8400, groothandel in vis, schaal- en weekdieren (oprichting 30.12.04). Failliet verklaard op bekenenis op 18 april 2008.

Activiteitenkalender voor vissers

MEI

- 1 Scutefeesten, Blankenberge
Havenfeesten, Blankenberge
- 7 Hans Pollet over alternatieve visserijen in ILVO, Ankerstraat Oostende, 19 u.
- 9 Flor Vandekerckhove over 'geschiedenis en actualiteit van de Belgische visserij' (De Schelpe, Schelpenstraat Oostende, 14,30 u)
- 10-12 Visserijweekend Nieuwpoort
- 12 Visssersschulde Nieuwpoort
- 16-19 Oostende voor Anker
- 17 Opendeur Maaskant Shipyards, Stellendam
Opendeur Maritiem Instituut Mercator, Oostende
- 25 'Wat IJslandvissers vertelden', causerie Koksijde (zie elders in dit blad)

JUNI

- 3 Veiling eerste vaatje 'Maatjes' in Scheveningen
- 5-7 Nationale Visserijbeurs Urk 'Vlaggetjesdag' in Scheveningen
- 7 Groepsreis Aquariumvrienden nr Scheveningen (zie elders in dit blad)
- 28 Opening Visserijmuseum Oostduinkerke
- 28 Tentoonstelling 'Visserskoppen', foto's Stephan Vanfleteren, Vismijn Oostende tot 27 aug.)
- 29 Visssersschulde en zeewijding Zeebrugge

Vispromotie op nieuwe wegen

De consument wenst vandaag een antwoord te krijgen op zijn vragen over duurzaamheid in de visserij. Daarom zal de VLAM voortaan vier vissoorten per seizoen promoten, i.p.v. de 'Vis van het jaar' die in het verleden omwille van overbevissing fel bekritiseerd werd. Daarom werd in samenspraak met de Rederscentrale en het ILVO voor 12 vissoorten technische fiches gemaakt, waarop o.a. vermeld wordt hoe de bestanden er in het betreffende vangstgebied voor staan

Maria Huysseune-Begijn overleden

In Brugge is op 6 april Marie Begijn (78), echtgenote van gewezen visgroothandelaar Raphaël Huysseune overleden. Zij was geboren te Zeebrugge op 19 september 1929 en moeder van Martine, Raphaël jr (†) en Jan Huysseune

Afscheid schipper Patrick Martony in Heist

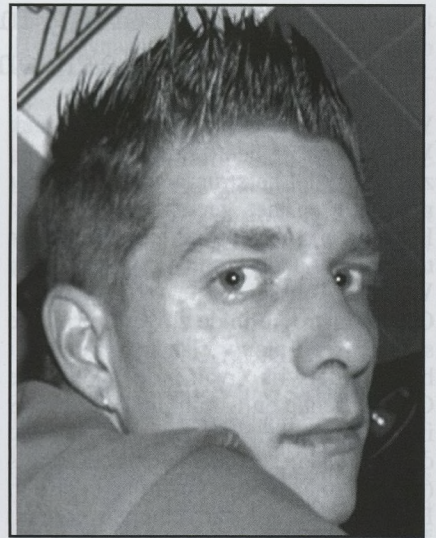

Woensdag 9 april heeft de Heiste vissergemeenschap afscheid genomen van schipper Patrick Martony. De 46-jarige Heistse visser kwam om het leven toen hij tijdens het paasweekende overboord sloeg van de O.15 Zilvermew. Zijn levenloze lichaam werd enkele uren later nabij Brighton uit het water gehaald door de bemanning van de Z.526 Vaya con Dios. De Engelse wetsdokter acteerde als oorzaak van zijn overlijden een ongeval en verdrinking. Het heeft wel een week geduurd vooraleer de autoriteiten het lichaam vrijgaven voor repatriëring. Patrick Martony was dertig jaar op zee, waarvan de laatste acht jaar aan boord van de O.15, vaartuig dat hij door en door kende. Hij had onlangs zijn intrek genomen in een nieuw appartement op de zeedijk in het vooruitzicht van een rustiger leven. Hij was ook bezig met

de voorbereiding van een vakantie op de Lofoten-eilanden. Honderden aanwezigen woonden de uitvaartdienst in de St.-Antoniuskerk van Heist bij. Naast zijn weduwe Sylviane Desmedt, zoon Geoffrey en familieleden woonden ook reder Michael Vandierendonck en de bemanning de ingetogen dienst bij.

Steven Lingier (Z.67) heeft ziekenhuis verlaten

Lichtmatroos Steven Lingier die zaterdagavond 22 maart zwaar geraakt werd door een losgeslagen trekkabel toen de Z.67 Rubens vastgelopen was in de Oostendse havengeul heeft na ruim drie weken verzorging het Henri Serruysziekenhuis op 16 april verlaten. Het had zelfs wat vroeger gekund, maar een onverwachte complicatie aan een slagader in zijn pols maakte nog

een dringende medische ingreep noodzakelijk.

Tot vijf dagen na het ongeval werd de jonge visser in de coma gehouden en bleef zijn toestand zeer kritiek. Nadat eerst zijn milt en een gedeelte van de pancreas verwijderd werden en zijn lever in een netje werd ingepakt bleef hij nog vijf dagen op intensieve zorgen. Ook zijn rechterarm lag helemaal open en er werd zelfs gevreesd voor de amputatie van zijn hand. Toen zijn toestand verbeterde werd hij overgebracht naar een kamer. De 22-jarige Oostendse visser wordt nu verder verzorgd door thuisverplegers. Voor zijn zwaar toegenomen voorarm en de revalidatie van zijn hand moet hij nog iedere dag naar het hospitaal.

“Ik heb veel afgezien en was totaal verzwakt, maar volgens de dokters is het te danken aan mijn jonge leeftijd dat ik zo snel herstel. De revalidatieperiode zal wel nog maanden duren. Ik hoop dat het allemaal weer goed komt en dan zie ik de visserij nog wel zitten, maar dan wel op een ander vaartuig”, zegt Steven.

SMEDERIJ

St. Martin Bvba

Alle herstellingswerken aan vissersvaartuigen

Werkplaats: H. Baelskaai 4 te Oostende - Tel.: 059/ 32 25 23

Carlo 0477 20 91 87

Zetel: Paul Michielslaan 23 te Oostende

Herstructurering maritiem onderwijs en uitbreiding Maritiem Centrum Zeebrugge

Vlaams Minister van Onderwijs Frank Vandenbroucke heeft het licht op groen zet voor de herstructurering van het maritiem en het zeevisserijonderwijs. Hij lichtte de beslissing toe tijdens zijn toespraak op de studiedag 'De Haven Werkt' te Brussel.

Om de instroom in de zuiver maritieme sectoren een nieuw elan te geven stelt het onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap en Koninklijk Werk IBIS in dit verband voor om een nieuwe derde graad beroepssecundair onderwijs (BSO) 'maritieme vorming' en een BSO-specialisatiejaar schipper-motorist in te richten en tegelijkertijd de bestaande TSO-structuur voor het zeevisserijonderwijs af te bouwen.

"Voor velen lonkt de zee, maar is het technisch secundair onderwijs (TSO) wat hoog gegrepen. Op die manier wordt ook de klemtoon verschoven van zeevisserij naar maritieme vorming. De samenwerking met de zeevisserijsector in de nieuwe BSO-structuur is verzekerd", zei de minister.

De Rederscentrale heeft zich geëngageerd om stages op modern uitgeruste vissersvaartuigen mogelijk te maken. Het voorstel zorgt verder voor een bredere eerste en tweede graad BSO en

TSO, ruimere instap- en opleidingsmogelijkheden voor kansengroepen, meer motivatie bij jongeren door het stageaanbod, doorstroommogelijkheden naar het hoger onderwijs en het hoger beroepsopleiding die een bredere inzetbaarheid op de arbeidsmarkt mogelijk maakt.

Tijdens de voorbije twee jaren werd over deze hervorming intens overlegd met alle betrokkenen, met name de betrokken scholen en hun inrichtende macht, de RC, het kabinet van de Vlaamse minister-president, het departement Onderwijs en Vorming en de Federale Overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer.

"Zowel de sector als de onderwijsinrichters zijn ervan overtuigd dat een omvorming naar het BSO méér jongeren de kans zal bieden een studiebewijs in een maritieme richting te behalen. Bovendien maakt het voorstel eveneens de instroom van leerlingen uit andere technische studierichtingen van andere scholen mogelijk. Dat zou voor de maritieme sector een goede zaak zijn, gezien het blijvend wereldwijd structureel tekort aan zeevarenden en de nood aan degelijk opgeleid maritiem personeel", als Frank Vandenbroucke.

Maritiem Centrum

Naast de meer algemene opleidingen voor havengebonden functies worden sinds 1990 ook specifieke maritieme opleidingen georganiseerd. Het Maritiem Centrum aan de Blondeellaan van Zeebrugge is het enige opleidingscentrum van de VDAB waar typische havenberoepen zoals dekopleidingen, navigatie-, communicatie- en veiligheidsopleidingen worden verstrekt. Het centrum werkt onder de vorm van een samenwerkingsakkoord tussen het Zeevissersfonds, de provincie West-Vlaanderen, het departement Onderwijs en Vorming en de VDAB. Deze opleidingen resulteren in internationaal erkende certificaten die leiden tot vaarbevoegdheid, en dit zowel voor werknemers als voor werkzoekenden.

Voor de uitbreiding van het Maritiem centrum te Zeebrugge met 1.700 vierkante meter werd zeer recent beslist om 3,7 miljoen euro te investeren. Het grootste deel hiervan, 2,9 miljoen, wordt ingebracht door VDAB. Daarnaast is er een inbreng van de baggerbedrijven DEME en De Nul, die een machinesimulator financieren. Door deze publiek-private-samenwerking zullen de maritieme opleidingen in Zeebrugge structureel verankerd blijven en leerlingen en werkzoekenden kunnen worden opgeleid met het modernste materiaal.

Nieuws uit Nederland

880.000 euro voor vijf pulskorvaartuigen

Het Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV) stelt 880.000 euro beschikbaar voor de aanschaf in installaties en installatie van een pulskor op vijf Noordzeekotters.

Minister Verburg ziet de pulskor als een kansrijk alternatief voor de traditionele boomkor. De introductie past daarom goed in de langetermijnstrategie om de visserijsector duurzamer te maken.

Het doel van de subsidie is om brede praktijkervaring op te doen met de pulskor en deze ervaringen te delen met andere ondernemers in de boomkorsector. Op die manier wil minister Verburg verdere introductie en het toekomstig gebruik van het pulskorvistuig stimuleren.

Er is een maximum subsidiebedrag van 176.000 euro per schip beschikbaar met een plafond van 40 procent van de investeringskosten.

Een van de voorwaarden is dat de subsidieontvanger moet deelnemen aan een kennis- en demonstratiekring. In deze kring worden ervaringen over de visserij met de pulskor onderling uitgewisseld en verspreid onder andere geïnteresseerde vissers.

Drie miljoen euro voor innovatie in de visketen

Er is veel belangstelling voor de subsidieregeling Innovatie in de visketen waarvoor Minister Verburg drie miljoen euro heeft uitgetrokken. Het ministerie van LNV heeft ruim vijftig aanvragen ontvangen. De subsidieregeling blijkt hiermee in een duidelijke behoefte te voorzien.

De maximale subsidie per aanvraag is 500.000 euro. Een gedeelte hiervan wordt door de Europese Unie vanuit het Europees Visserij Fonds gesubsidieerd. Deze zomer volgt een tweede openstelling van deze subsidieregeling.

Visserijondernemingen, aquacultuurondernemingen of erkende beroepsorganisaties in de vissector konden hun aanvraag indienen. Zij konden dit alleen of in samenwerkingsverband doen, mogelijk met een maatschappelijke organisatie in de vissector. De projecten moeten gericht zijn op het verwerven en verspreiden van nieuwe technische kennis met het doel het versterken van het innovatieve vermogen in de visketen.

Een deskundigen commissie zal de ingediende projecten beoordelen en de hoogst gerangschikte projecten begin juli bekend maken.

Voortijdige koop van eerste 'Maatjes' wordt beboet

De startdatum voor de verkoop van de eerste maatjes is vastgelegd op dinsdag 3 juni, de dag waarop ook de veiling van het eerste vaatje 'Hollandse Nieuwe' in Scheveningen plaatsgrijpt. Die datum staat niet voor honderd procent vast omdat het altijd mogelijk is dat de maagdelijke haringen nog niet de gewenste kwaliteit hebben. Om die reden werd de start van het seizoen twee jaar geleden verlaat.

Wat wel vaststaat is dat alle bedrijven die haring verhandelen zich aan de startdatum moeten houden. Een nieuwe verordening die op 12 april in werking is getreden maakt het mogelijk overtreders voor de tuchtrechter te brengen. Die kan een geldboete tot 11.250 euro opleggen.

De Nederlandse haringsector tracht al jaren de voortijdige verkoop tegen te gaan, maar slaagde er niet alle producenten en handelaars achter zich te krijgen. Het Productschap Vis heeft daarom een procedure gevolgd waarmee het respecteren van de startdatum met rechtskracht kan opgelegd worden.

Polen moet vier jaar lang kabeljauw inleveren

De Raad van Minister voor Landbouw en Visserij heeft in haar vergadering van 14 april een besluit aangenomen over de door de Europese Commissie voorgestelde inperking van de kabeljauwquota van Polen.

Polen heeft in 2007 de haar toegekende quota met 8.000 ton overschreden. Deze overschrijding moet gespreid over vier jaar terug ingeleverd worden.

orig jaar had de Commissie al verklaard zich flexibel te willen opstellen bij het in mindering brengen van deze overschrijding op voorwaarde dat Polen actieplannen opstelt ter verbetering van de visserijcontrole. Polen heeft inmiddels haar quotumbeheer aangepast en onlangs zijn met de Europese Commissie afspraken gemaakt over de actieplannen.

Karel Ackx koopt Z.39

De Heistse reder Karel Ackx heeft de Z.39 Zuiderzee overgenomen. Het 25 jaar oude grote boomkorvaartuig (32,50 m., 750 kW) lag al sinds nieuwjaar aan de kant en stond te koop. Karel Ackx brengt het vaartuig onder in zijn BVBA Vita Nova die ook eigenaar is van de Z.126 Sophie.

Taurus neemt pakhuis In Oostendse vismijn

Taurus Europe NV heeft sinds 1 april een pakhuis gehuurd in de Oostendse vismijn als opslagplaats en op termijn mogelijks ook als verwerkingsatelier. Het gaat om pakhuis 9 dat voorheen in handen was van visgroothandel Hector Eerebout die in februari failliet ging. Taurus huurt ook koelruimte op het Zeebrugse visserijpark.

Taurus werd drie jaar geleden opgericht door een IJslands bedrijf en is gespecialiseerd in in- en uitvoer van verse vis en schaaldieren uit IJsland en Oeganda via de luchthavens van Brussel en Oostende. De afzet gebeurt op de Europese markt, hoofdzakelijk de Benelux, Frankrijk, Duitsland, Italië, Portugal en Spanje.

Oostendse vismijn verandert van electriciteitsleverancier

Electrabel stopt op 31 augustus met het leveren van elektrische energie aan de Stad Oostende, met inbegrip van het OCMW, de politiezone Oostende en het AG Vismijn Oostende. Als reden wordt de prijsstijgingen voor elektriciteit ingeroepen, die onvoldoende worden weerspiegeld in de bestaande contracten. De stad heeft Eandis gevraagd om een nieuwe overeenkomst voor het leveren van elektrische energie uit te werken.

Wat IJslanders vertelden

Zondag 25 mei 2008 om 10.00 u. houdt Willem Lanzsweert, conservator van het Nationaal Visserijmuseum van Oostduinkerke, een voordracht over de stoere Vlaamse IJslandvaarders in de bibliotheek Koksijde (W. Elsschotzaal) aan het Casinoplein in Koksijde.

Zijn verhaal eindigt met de reis met zeilschepen vanuit Gravelins in 1938.

De voordracht wordt omkaderd met IJslandvaarderliederen door de groep 'Moest ik van U zijn' en zanger Herman Rombaut

De lezing wordt afesloten met een receptie om de straffe verhalen door te spoelen. De toegang is gratis.

Ter gelegenheid van deze lezing loopt vanaf zaterdag 03 mei in de bibliotheek een tentoonstelling over de IJslandvaarders.

Gespreksavond rond alternatieve visserij

In het kader van week van de zee organiseren Horizon Educatief een gespreksavond rond het thema duurzame visserij. Biol-ingenieur Hans Polet van het ILVO houdt een uiteenzetting over visserijtechnieken die onder de noemer van 'alternatieve visserij' vallen.

De lezing gaat door op woensdag 7 mei op 19 uur in de gebouwen van het ILVO, Ankerstraat 1 te Oostende. De toegang is gratis.

Mini-mosselboeitjes bakken gebied voor selectieve tarbotvisserij af

Op de kaai in Nieuwpoort staan een reeks SDVO-mini-boeitjes met touwen en netjes om uit te zetten in zee. Ze zullen uitgezet worden voor het afbaken van twee

N.V. HOSTYN

De zaak langs de Belgische kust waar de visserij terecht kan voor alle sanitaire en verwarmingsproblemen

Voor een vlugge bediening!
Fortstraat 27, Oostende -

Tel.: 059 33 99 37 - 0475 32 16 20 - Fax: 059 33 99 38

www.hostyn.be — contact@hostyn.be

gebieden in het kader van het experimenteel project van het ILVO met tarbotnetten. Het gaat om netten die op de bodem liggen en met een maaswijdte van 25 cm zeer selectief op tarbot mikken. Het uitzetten van de netten in de nabijheid van de Buitenratel en de Kwintebank zal in de loop van de maand mei starten door de N.95 Jonas II. De kleine boeities werden door SDVO voorzien van touwen om na te gaan of er in het gebied ook mosselzaad te vangen valt, dit met het oog op de uitbreiding van de zone voor hangmosselcultuur. Los van dit project vist ook de O.369 Attila reeds op gelijkaardige manier op tarbot en gebruikt daarbij een maaswijdte van 15 cm.

SDVO deelt mee: Positie afgebakende gebieden voor de productie van tweekleppige weekdieren vóór de Belgische kust

Voor het project "Off-shore hangmosselcultuur" werden o.a. de volgende gebieden afgebakend:

De zone "Z1 Nieuwpoort" (D1) wordt begrensd door 4 punten met de volgende coördinaten:

Coördinaten N	Coördinaten E
51°13.770 N	002°38.060 E
51°13.950 N	002°38.250 E
51°13.600 N	002°38.300 E
51°13.950 N	002°38.590 E

De zone "Z2 Radartoren Oostdyck" wordt begrensd door 4 punten met de volgende coördinaten:

Coördinaten N	Coördinaten E
51°16.675 N	002°27.146 E
51°16.407 N	002°27.149 E
51°16.405 N	002°26.713 E
51°16.673 N	002°26.710 E

De zone "Z3 Meetpaal Westhinder" wordt begrensd door 4 punten met de volgende coördinaten:

Coördinaten N	Coördinaten E
51°23.484 N	002°26.564 E
51°23.216 N	002°26.567 E
51°23.214 N	002°26.130 E
51°23.482 N	002°26.127 E

Positie afgebakende gebieden experimenteel project "Schakels en potten"

In het kader van het experimenteel project "Schakels en potten" werden vóór de Belgische kust twee gebieden afgebakend met kardinale boeien, meer bepaald de gebieden in de nabijheid van de "Buitenratel" en de "Kwintebank". De betreffende gebieden bevinden zich telkens tussen de volgende 4 punten:

Afgebakende zone 1		Afgebakende zone 2	
51.14.50 N	002.34.00 E	51.16.00 N	002.30.00 E
51.14.70 N	002.33.75 E	51.16.20 N	002.29.70 E
51.16.00 N	002.36.25 E	51.17.50 N	002.32.30 E
51.16.20 N	002.36.00 E	51.17.70 N	002.32.00 E

Beide gebieden worden afgebakend met telkens de 4 boeien van het kwadrantale stelsel, met volgende karakters:

N	Q, Fl.
E	Fl (3) 15s
S	Q (6) + Lfl 15s
W	Q (9) 15s

Zeevissersfonds
Wandelaarkaai 4
8400 Oostende
Tel: 059 509555
Fax: 059 509525
info@zeevissersfonds.be

Openingsuren:
Van maandag t/m donderdag van
8.30u tot 12.15u – 13u tot 17u
Op vrijdag van 8.30u tot 12.30u

Stichting voor Duurzame Visserijontwikkeling

SDVO vzw
Wandelaarkaai 4
8400 Oostende
Tel: 059 509 526
Fax: 059 509 664
info@sdvo.be

Openingsuren:
Van maandag t/m donderdag van
8.30u tot 12.15u – 13u tot 17u
Op vrijdag van 8.30u tot 12.30u

DE WINKEL!

VISSERIJBENODIGDHEDEN

BREVISCO bvba
H. Baelskaai 12 • Oostende
T/F: 0032 (0)59/43 72 93

VISSERIJBENODIGDHEDEN
AANMAKEN VAN NETTEN VOOR ZEEVISSERIJ,
KUSTVISSERIJ, SPORTVISSERIJ
MARITIEME CURIOSA / BOEKEN EN TIJDSCHRIFTEN

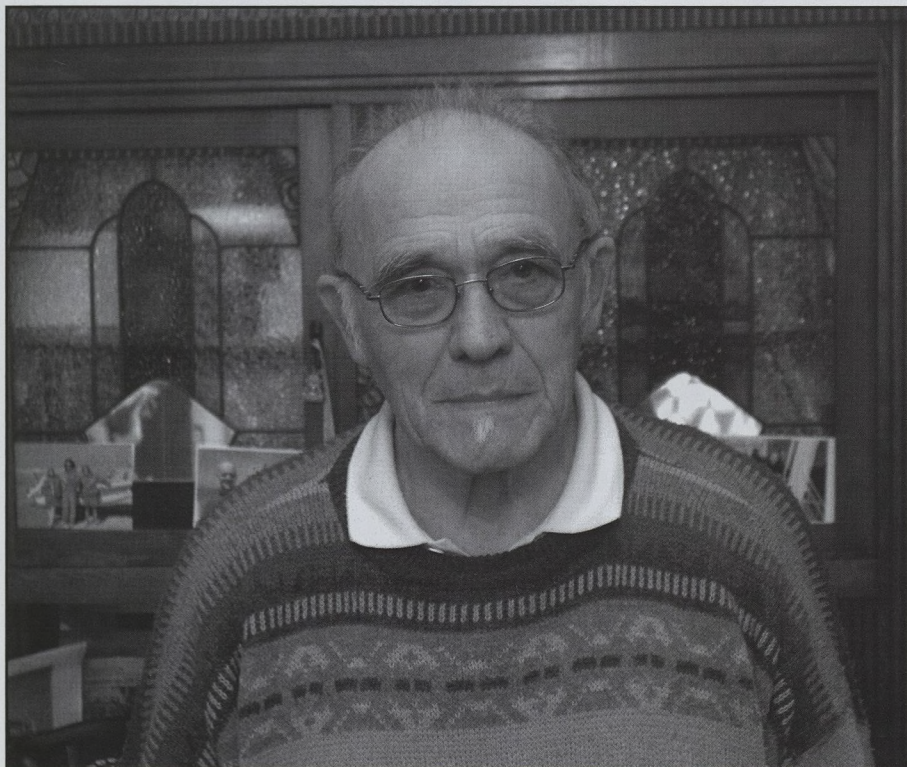
In samenwerking met Edwin Lauwerein
Scheeps- en algemene schilderwerken
Verhuur hoogtewerker 22m
Verhuur van hoge drukspuit 300, 500 en 700 b

HEMPEL SCHEEPSVERVEN EN SCHILDERBENODIGDHEDEN

Privé: Havenstraat 3
8400 Oostende
T 0475/61 65 89

Fernand Weerbrouck 17 jaar bijzitter

De Onderzoeksraad voor de Zeevaart heeft vorige maand bijzitter Fernand Weerbrouck uitgewuifd. De gewezen motorist zetelde 17 jaar in de raad. De Oostendenaar die deze maand zijn 83ste verjaardag viert werd naar de raad gehaald voor zijn ervaringen als motorist. Hij werd in 1991 als gediplomeerd werktuigkundig benoemd tot bijzitter.

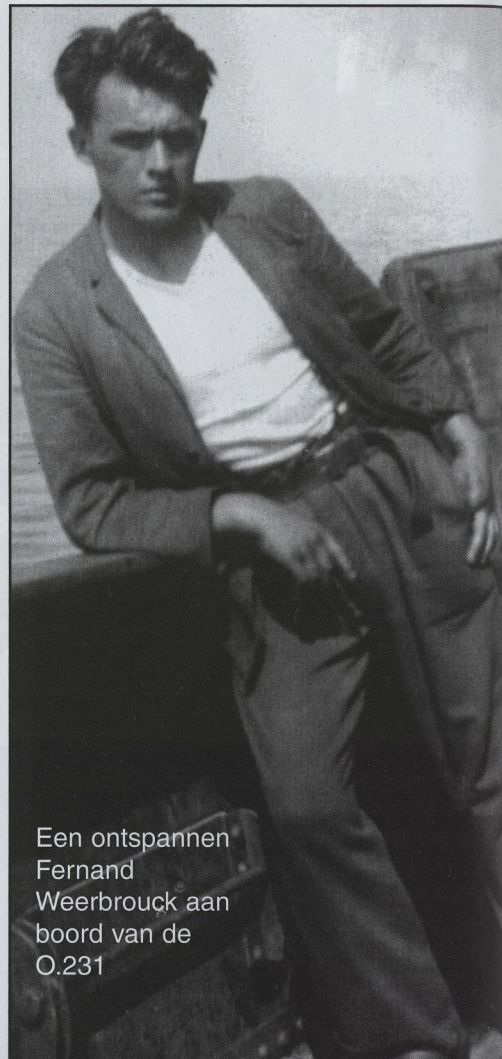
Fernand Weerbrouck is een visserszoon. Hij werd geboren op 12 mei 1925 te Nieuwpoort, maar als kind groeide hij op in Oostende. Na zijn tweede jaar opleiding aan de Vrije Visserijschool Paster Pype brak de oorlog uit. Zijn ouders vluchtten naar Engeland waar ze vijf jaar verbleven. *“Mijn vader vond er een job in de buurt van Londen en zelf heb ik er in een viswinkel gewerkt”*, weet Fernand nog.

Eind 1945 start zijn vissersloopbaan als lichtmatroos op het houten vaartuig O.131 Roger Denise van reder Engel Verhaeghe en Marcel Danneel. Anderhalf jaar later en bijgeschoold gaat hij aan de slag als motorist op de O.231 André-Monique (bouwjaar 1937, 33,60 m.), een stalen motortreiler van Louis Vieren en later van Alex Vieren. Gedurende 18 jaar koesterde hij de traaglopende (250

tr/m) driebcilinder 300 pk-Deutz-motor. Het vaartuig trok in de zomermaanden naar IJsland en viste de rest van het jaar in de Noordzee en Schotse wateren. Na een felle brand aan boord in 1976, waarbij motorist François Carpentier het leven liet, was het schip verloren. In de machinekamer deed de veertig jaar oude motor nog steeds dienst.

“Ik heb gevaren met Georges Haelewyck en Maurice Cloet als schipper. Mijn beste vriend aan boord was Georges Legein uit Oostduinkerke”, vertelt Fernand die aan boord zat met ondermeer Jan Labbeke, Frans en Berten Mussche, François Carpentier, Albert Deckmyn, Gilbert Vieren, Henri Jooris en enkele anderen van wie hij zich de namen niet meer herinnert. Fernand huwde Anna Tournoy (1949) met wie hij drie kinderen heeft.

“In 1965 ben ik uit de visserij gestapt. Ik vond dat het tijd was voor wat anders. Samen met de vrouw opende ik een wassalon in de Duivenhokstraat, het huis waar ik nu nog steeds woon. Die machines kwamen sterk op, maar in een volkse wijk als het Oostendse Westerkwartier beschikten de meeste mensen nog niet over een eigen wasmachine. Later deed ik er ook nieuwkuis bij. Met de visserij kwam ik nog weinig in contact, behalve toen de nieuwe hektreiler O.316 Aegir eind jaren tachtig in de vaart kwam. Ik werd toen gevraagd als walmachinist en dat heb ik nog een tijdje met plezier gedaan. Ik was nu eenmaal een motorfreak. Machines hebben mij altijd geboeid. Wellicht vandaar dat Lodewijk Pieters toen op mij beroep deed. Ik moest enkel beschikbaar zijn als het schip binnen lag. Heel lang heb ik dat echter niet gedaan.”

Een ontspannen Fernand Weerbrouck aan boord van de O.231

Fernand Weerbrouck bij zijn troetelkind, de traaglopende 300 pk Deutzmotor van de motortreiler O.231 André-Monique.

Vergissing

Ter gelegenheid van de kleine afscheidsceremonie had Rijkscommissaris Ronald Carly ook het eerste en laatste arrest opgezocht

dat door Fernand Weerbrouck werd ondertekend. Het eerste dateert van 21 april 1993 en handelt over het onderzoek waarbij gasflessen ontploften aan boord van de Z.122 en waarbij twee doden en gekwetsten vielen. Toeval wil dat een van de arresten van de laatste onderzoeks dossiers waarbij Fernand betrokken was opnieuw te maken had met de Z.122. Het vaartuig was gekapseld en schipper Tom Vlietinck verdronk.

Tussen beide arresten in heeft Weerbrouck mee beslist over allerlei sancties, schorsingen en het opstellen van veiligheidsadviezen. Carly getuigt dat hij haast nooit afwezig was.

Afgezien van het feit dat Weerbrouck al te dikwijls Werbrouck wordt, stond Fernand officieel als schipper geregistreerd. Dat komt omdat destijds bij de driejarige verlenging van de mandaten een vergissing werd begaan. Fernand werd herbenoemd, als schipper ter visserij, een fout die tot ongenoegen van Fernand nooit werd rechtgezet.

“Het was de periode dat de computers hun intrede maakten op het ministerie”, herinnert Ronald Carly zich. “En op ministeriële computers gelden de eenmaal ingebrachte gegevens voor de rest van uw dagen. Ook de foutieve schrijfwijze van zijn naam. Ik weet dat Fernand niet gelukkig was met die vergissingen, maar hij heeft er moeten mee leren leven. Vandaar dat hij ook eervol ontslagen werd als schipper ter visserij, alhoewel hij 17 jaar benoemd werd als werktuigkundige”

De leden van het rechtscollege bedankten Fernand voor zijn jarenlange inzet en voegden daar nog een gepaste attentie bij. Voor Fernand betekent het afscheid niet dat zijn leven er rustiger op wordt. “De Onderzoeksraad kreeg de laatste steeds minder dossiers te behandelen, waardoor er weinig aan mijn leven zal veranderen. Ik blijf actief bij de KVO-senioren, als bestuurslid van de Vriendenkring van het Noordzee-aquarium en de Koninklijke Federatie van de Belgische Zeelieden.

Roger Hennaert in spoor van broer en vader

Als opvolger van Fernand Weerbrouck werd Roger Hennaert (54, links op de foto) bij koninklijk besluit aangeduid. Oostendenaar Roger Hennaert is leraar scheepsmotoren aan het Maritiem Instituut Mercator te Oostende. Vooraleer in het onderwijs te stappen startte Roger zijn zeemansloopbaan als officier werktuigkundige in de koopvaardij (1972-1978). Later liet hij zich nog enkele keren aanmonteren als motorist op de O.231 St. Carolus en zelfs op de nieuwe O.231 Den Hoop van zijn broer Norbert. Dat gebeurde doorgaans tijdens de vakantieperiode in het onderwijs

om in te springen voor de vaste machinist.

Roger Hennaert komt nu net als zijn vader en zijn broer als bijzitter in de Onderzoeksraad. Pedro Hennaert (1912-1990) zetelde achter de groene tafel van 1974 tot 1990. Norbert werd in de raad opgenomen in 1991 en zetelde tot zijn overlijden in september 2005. Bij de aanvang van de zitting vorige maand legde Roger Hennaert de voorgeschreven eed af in de handen van voorzitter Donckers.

Vijf maanden wachten op zitting Onderzoeksraad

De laatste zitting waarin Fernand Weerbrouck zetelde had vijf maanden geleden plaats. Sindsdien kwam de Onderzoeksraad niet meer bijeen. Volgens rijkscommissaris Ronald Carly is dit toe te schrijven aan de moeilijke regeringsvorming en het komen en gaan van verschillende ministers van Mobiliteit waardoor de behandeling van de dossiers en de benoemingen maanden vertraging opliepen.

Ondertussen is een en ander geregeld. De verlenging van de mandaten van Johan De Groote, Henri Goutsmits, Willy Lepeire, Hubert Cattoor, Gilbert Ghewy en Patrick Vermandel is goedgekeurd en het eervol ontslag van bijzonder bijzitter Fernand Weerbrouck geregeld.

Groepsreis naar Scheveningen

De Vriendenkring van het Noordzee-aquarium Oostende richt op 7 juni een busreis in. Deze keer neemt voorzitter Robert Coelus de groep op sleeptouw naar de Vlaggetjesdag te Scheveningen, het grootste havenfeest van Nederland. Deelnemers kunnen heel die dag genieten van de evenementen op de Scheveningse kaaien. Op de terugreis is er gelegenheid om vrij een avondmaal te nuttigen.

Wie een plaats wil reserveren kan dat telefonisch doen bij Coelus (059 236 237). De prijs per persoon bedraagt 20 euro, over te schrijven vóór 1 juni, op rekening 280-0706209-86 van Vriendenkring Noordzee-aquarium te Oostende. Het bedrag kan ook betaald worden in het Aquarium zelf, op de Oostendse Visserskaai.

Vijfde concessieaanvraag voor windmolenpark

Windmolenparkontwikkelaar Air Energy uit Waver heeft een concessie-aanvraag ingediend voor de bouw van een vijfde offshore windmolenpark in de Noordzee. Met een gepande capaciteit van 420 tot 630 megawatt, afhankelijk van het gekozen windturbine, wordt het North Sea Power-park het grootste windturbinepark van de vijf die op stapel staan. Air Energy wil niet bekend maken voor welk gebied in de Noordzee ze een concessie aanvraagt. De zone zou wel 22 tot 30 km buiten de kust liggen. Als Air Energy de noodzakelijke vergunningen krijgt zal het park in verschillende fasen tussen 2011 en 2015 operationeel zijn. De kostprijs wordt geraamd op 1,5 miljard euro.

De Nederlandse groep Eneco, een elektriciteitsproducent die enkel stroom levert aan bedrijven, verwierf onlangs een meerderheidsbelang in het beursgenoteerde Air Energy dat actief is in de productie van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen

Fransen willen meer kabeljauw

Franse vissers blokkeerden maandag 14 april de haven van Boulogne om te protesteren tegen het te lage kabeljauwquotum. De vissers vangen meer kabeljauw dan het beperkte quotum toelaat. Bovendien sloot de overheid een visgrond omdat het quotum uitgeput was.

Tientallen vaartuigen versperden het in en uitvaren te Boulogne. De actie duurde slecht enkele uren. De vissers wilden met hun actie druk uitoefenen op de Europese visserijministers. Die dag was er ook een bezoek gepland van de leden van de Franse directie visserij aan de haven van Boulogne.

Promovis Nieuwpoort spreekt jongeren aan

‘Uit je bed voor Noordzeepret’

Promovis Nieuwpoort blijft uitpakken met initiatieven rond de verse Nieuwpoortse vis. Met het schoolduel ‘Uit je bed voor Noordzeepret’ wordt gemikt op de leerlingen huishoudkunde van de plaatselijke scholen. Het gaat om 14-16-jarige jongens en meisjes uit de beroepsafdeling van De Vierboete van het Gemeenschapsonderwijs en het St.-Bernarduscollege. Een en ander gebeurt in samenwerking met de vis-handels Jens en G. Vanelverdinghe.

“Met het initiatief ‘Vrijdag Visdag’ bracht Promovis al duizenden mensen in contact met verse vis. “Daar komen hoofdzakelijk volwassenen op af. We vonden het tijd om ons ook naar de jeugd te richten”, zegt Ronny Beschuyt van de Nieuwpoortse Visveiling.

Het is uiteindelijk een wedstrijd geworden tussen de beroepsafdelingen van twee plaatselijke scholen waaraan een

aantal doe-taken verbonden zijn. Als eerste kwamen de leerlingen van De Vierboete op ochtendlijk bezoek in de vismijn. Ze woonden het lossen, sorteren en keuren van de aangevoerde vis bij en hielden onder elkaar een veiling. Daarna trok de groep naar de Vishandel Jens waar ze zelf een pladijs en wijting mochten fileren. De vis en een paar kilo's garnalen gingen mee naar de school waar de leerlingen voor de bereiding en van een voorgerecht en visschotel moesten instaan. Een jury met vakmensen uit de hotelschool en de vishandel stond in voor de beoordeling. Voor alle onderdelen van het bezoek werden punten gegeven. In juni is het de beurt aan een groep leerlingen van het St.-Bernarduscollege die hetzelfde programma moet afwerken, met dit verschil dat zijn leren fileren bij Vishandel Vanelverdinghe. De groep die het best scoort ontvangt een trofee.

Leerlingen aan het werk in het atelier van Vishandel Jens.

CREVITS

import - export - allerlei kettingen en kettingmaten - ankers - herbruikbare materialen - visserijbenodigdheden - rubber bollen en rubber ringen

Marcus Gerardstraat 12, 8380 Zeebrugge. Tel.: 050/ 54 48 33
Kotterstraat 42, 8380 Zeebrugge. Tel.: 050/ 54 45 85
H. Baelskaai 18, 8400 Oostende. Tel.: 059/ 32 50 13
Telefoneren vanuit Nederland:
09/ 32 50 54 48 33
Fax 050/ 54 79 11

Aquacultuur in serre

Viskweek tussen tomaten

Een jaar geleden ging in het Improvement Centre in het Nederlandse Bleiswijk (tussen Rotterdam en Den Haag) een innovatief proefproject van start waarbij maximale energiebenutting een hoofdfactor is. Het gaat om een project waarbij tomatenkweek gecombineerd wordt met het kweken van vis. De filosofie achter het wetenschappelijk initiatief is dat viskweek in gesloten systemen de enige duurzame methode is, waarbij zowel voedselveiligheid als traceerbaarheid gegarandeerd kunnen worden.

Het Improvement Centre is voor Nederland het praktijkcentrum voor het optimaliseren van teeltprocessen. Er wordt profondere onderzoek verricht dat verband houdt met teeltprocessen en technieken voor de voedingstuinbouw. Het wetenschapspark beslaat 13 hectare en beschikt over elf afzonderlijke afdelingen waarin ondermeer de ontwikkeling van tomatenvariëteiten op de voet wordt gevolgd. De combi-kweek optimaliseert het ruimtegebruik en door horticuultuur en aquacultuur samen te brengen in één *greenhouse* liggen de infrastructuur- en operationele kosten lager dan voor twee afzonderlijke inrichtingen het geval zou zijn.

De serre waarin de combi-kweek plaatsgrijpt vormt een gesloten systeem met uitgekende hygiënische omstandigheden om virussen buiten te houden, constante temperatuur, vochtigheid en watervoorziening. Dat zijn factoren die ook bij de viskweek bewaking nodig hebben. De viskweek profiteert van de

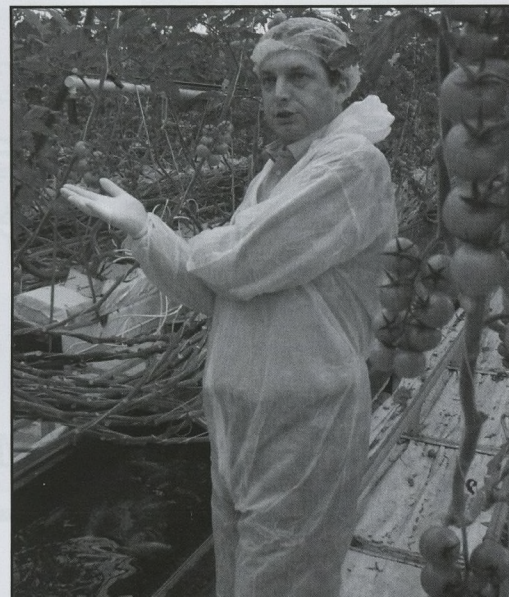
warmte in de serres. Warmtepompen zorgen ervoor dat de zomerwarmte opgeslagen wordt in de grond.

Ander voordeel van de combinatie is dat de kweek van vis meststoffen oplevert. Het (regen)water van de viskweek, dat door afscheidingen van de vis veel nutriënten bevat, wordt gebruikt als voedingswater voor de tomaten. Via het proefproject wil het onderzoeksteam de juiste mineralenbalans tussen beide teelten vastleggen. De CO₂ die de vis uitstoot is eveneens goed voor de kasplanten. Om het met een moeilijk woord te formuleren, de combinatie levert synergetisch voordelen op. Dat is tenminste wat het wetenschappelijk team achter het aquacultuur-proeftuin wil aantonen.

Voor de viskweek viel de keuze op snelgroeende tilapia. De kweek gebeurt in smalle kanalen tussen de rijen tomaten. Om het water zuiver te houden worden de kanalen afgedekt met plexiglas. Het voeren gebeurt met een automatisch systeem. Dank zij de hoge temperatuur in de serres bereiken de uitgezette kweekvissen (momenteel 2.700 in drie verschillende formaten) in zowat zes maanden een gewicht van een goeie kilogram. Dat betekent 50 tot 60 kg consumptieklare vis per kubieke meter water in een jaar.

Het commercialiseren van de productie is echter niet de taak van Improvement Centre dat met een kleinschalige proefopstelling werkt. De onderzoekers heb-

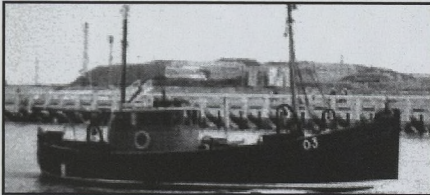
ben intussen al uitgemaakt dat het aantal meter kanalen binnen bepaalde perken moet blijven. Ze hanteren nu een verhouding van één vierkante meter water per 30 vierkante serreoppervlakte. Te veel water vraagt extra warmte en het is nu eenmaal de bedoeling dat de serrewarmte volstaat. Om tot groot-schalige viskweek over te gaan zullen dus heel wat serres nodig zijn. De combinatie tomatenkweek en visteelt zal dus slecht mogelijk zijn in gebieden waar heel wat serretelers bijeen zitten. Het proefproject wordt vanuit de aquacultuursector aandachtig gevolgd. Voor de toekomst zit het er dus in dat de tuinbouwer en viskweker de handen in elkaar slaan om met de voordelen van deze manier van kweken twee uiteenlopende producten op de markt te brengen.

Brieven

Brieven bestemd voor deze rubriek worden opgestuurd naar HVB, Brusselstraat 12 te B-8480 Bredene.

E-mail gaat naar het.visserijblad@telenet.be. Anonieme brieven gaan de prullenmand in. De redactie behoudt zich het recht voor de brieven in te korten en te redigeren. Publicatie houdt niet in dat de redactie met de inhoud van de brief akkoord gaat.

O.3 Millicent D'Leach

De foto bij van de voor-oorlogse O.3 Maria-Paul in de brievenrubriek van het vorige HVB-nummer is eigenlijk de Millicent D'Leach, een houten vaartuig dat in 1938 in Ierland werd gebouwd. In '50 werd het vaartuig eigendom van James Heck en werd ingeschreven als O.3. We vonden het terug in *Oostendse*

kustvaartuigen na wereldoorlog 1940-1945 van André Barbaix en Eddy Ene-man. De volgende eigenaars waren Joseph Verbeke-Rau & Whitehead J. Binns (1951) en Frans Goes (1955) die de naam veranderde in O.3 Michel-Robert.

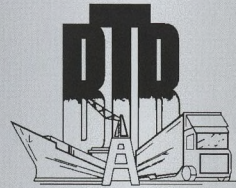
Toen Louis Rathé en Willemina Durnez (1958) uit Nieuwpoort in het bezit kwamen van het vaartuig doopten ze het om tot N.3 De Rita. Daarna veranderde de volgende eigenaar, Roger Vermote uit Oostduinkerke, de naam in N.3 Yvette (1964). Het vaartuig werd geschrapt in 1970.

O.3 Maria Paula

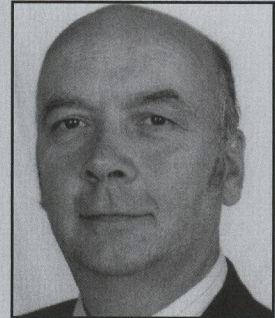
De O.3 Maria Paula (1929, scheepswerf Ackein, Oostende) is een ander houten vaartuig. Het werd gebouwd als O.3 voor Michel Ackein, maar de eigenaar veranderde registratie al in 1930 in O.330 St. Antoine. Gedurende de oorlog bevond het vaartuig zich in Brixham. Na de terugkeer kreeg het vaartuig van de Oostendse reder Michel Ackein het nieuwe nummer O.150 (St.-Antoine, zie foto) toegekend. Het werd in 1962 gesloopt.

ZEEVISSERS - VISBEWERKERS -
HAVENARBEIDERS - ZEELIEDEN
EN BINNENSCHIPPERS
VOOR AL UW PROBLEMEN

WENDT U TOT DE

Zeemansbond A.B.V.V.

Ivan Victor

Federaal secretaris
zeeverij
Jules Peurquaetstraat 27
Oostende
Tel.: 059 55 60 85
Fax: 059 70 51 33
E-mail:
Ivan.Victor@btb-abvv.be

R. Vermote:
gewestelijk secretaris
0476 23 40 28
Heiststraat 3
Zeebrugge
Tel.: 050/54 47 15
Fax: 050/54 42 53
E-mail: btbzee@pi.be

Alle industriële en scheepsherstellingen

— mechaniek en plaatwerk

H. Baelskaai 22, 8400 Oostende

Tel. 059 33 22 15

Fax: 059 33 01 55

GSM Johan (0477) 31 54 15

GSM Ludo (0477) 33 54 35

**BEMA
DOET
HET!**

De Belgische visserijvloot (41)

In januari 2005 zijn we gestart met de rubriek 'De Belgische visserijvloot' waarbij we maandelijks drie foto's en een beknopte historiek van de vaartuigen publiceren. Met 111 steekkaarten van vissersvaartuigen hadden we zowat de hele varende vloot gehad. Door de goede respons op deze rubriek gingen we er nadien mee door. Sinds februari 2008 gaan we stapvoets terug in de tijd en brengen we de vaartuigen die sinds 2000 uit de vloot verdwenen zijn. Deze aanpak die gepaard gaat met het nodige opzoekwerk levert ruim voldoende vaartuigen op om in de volgende nummers van de 75ste jaargang van HVB telkens een bladzijde te stofferen.

Voor de juiste gegevens baseren we ons op de oudere Officiële Lijst der Belgische Vissersvaartuigen. Ook andere bronnen en archieven worden geraadpleegd om de juiste gegevens over de vaartuigen en de opeenvolgende eigenaars te vinden.

Guido Walters, Louis Vande Castele

O.231 St. Carolus

Lengte: 34,60 m.
Breedte: 8,48 m.
Tonnage: 281 bt
Bouwjaar: 1981
Werk: Scheepswerven van Langerbrugge, Gent
Motor: ABC (1996)
Vermogen: 721 kW
Uitrusting: boomkorvisserij
Eigenaar:
Norbert Hennaert-Delbol (1981)
BVBA St. Carolus, 8400 Oostende (1987)
BVBA Rederij De Vierterre, 8400 Oostende (1998)
Geschrapd: 12 februari 2001
(verkocht naar Ierland voor schelpenvisserij)

Z.296 Mooie Meid

Lengte: 28,02 m.
Breedte: 7,58 m.
Tonnage: 150 bt
Bouwjaar: 1980
Werk: Beliard-Murdoch, Oostende
Motor: MaK (1986)
Vermogen: 540 kW
Uitrusting: boomkorvisserij
Eigenaar:
PVBA De Zwerver, 8380 Zeebrugge (1980)
BVBA De Zwerver, 8400 Oostende (1988)
BVBA Rederij Jacomina, 8400 Oostende (2000)
Geschrapd: 7 september 2000
(verkocht schelpenvisserij)
BV De Rousant, Lauwerszeil (Ned)
Geschrapd 6 februari 2002

Z.483 Carolina

Lengte: 34,21 m.
(verlengd in 1989)
Breedte: 7,32 m.
Tonnage: 187 bt
Bouwjaar: 1971
Werk: Scheepswerven De Graeve, Zeebrugge
Motor: ABC (1984)
Vermogen: 441 kW
Uitrusting: boomkorvisserij
Eigenaar:
Rederij Hertsens PVBA, 8390 Heist (1971)
Willy Brouckaert, Knokke-Heist (1981)
René Vlietinck, 8390 Knokke-Heist (1983)
en ondergebracht in BVBA Nathalie (1984)
NV Rederij Nathalie, 8301 Knokke-Heist (1991)
Geschrapd: 27 april 2001
(Verkocht aan Lewis John, Canouan Island, St.-Vincent and the Grenadines)

FOTOS: copyright: G. Walters - nadruk en repro niet toegestaan.

Gebrek aan samenwerking oorzaak van een nakende ondergang van gans de visserij

Als we sommige politiciërs en ambtenaren op feesten, tentoonstellingen en andere gelegenheden horen, dan zou er voor de visserij in de vier laatste jaren zoveel gedaan zijn, dat men zou beginnen denken dat deze bloeiend is geworden. Men brengt daarvoor in: het steunfonds voor het aankweken van scheepjongens, een premie voor de inrichting van de boekhouding en nog een paar andere kleine maatregelen, welke niet het minst economisch voordeel aan onze nijverheid hebben verschaft.

Voor wie de zaken nuchter bekijkt en er geen politieke zwanspartij van maakt, mag gezegd dat nooit of nooit, onze kust en middenslagvisserij er slechter voorgestaan heeft dan thans. Het volstaat eens even het uitbatingsre-

sultaat van elke reder, klein en groot voor 1957 in handen te nemen om zich van de werkelijkheid te overtuigen.

Het is voldoende met leveranciers te spreken om te horen hoeveel miljoenen achterstallige facturen nog te betalen vallen.

En wie de zaken van dichtbij volgt, moet bekennen dat, in tegenstelling met in 1948 er van beide bonden geen aktie uitgaat waarvan kan gezegd worden, dat ze een werkelijk resultaat oplevert van aard om opluchting te brengen in deze zeer sombere toestand.

De huidige tweedracht meestal in de hand gewerkt om veten bot te vieren of persoonlijke voordelen te betrachten, zijn een zeer groot nadeel voor de visse-

rij. Ondertussen staan we voor de zwaarste problemen ooit gekend, geschapen door de eenzijdige voordelen inzake Benelux aan Nederland, het vrijkomen in Europa van de markt, waardoor vooral de Belgische visserij industrie het zal te verduren hebben en de exportateurs er insgelijk een kruisje zullen over mogen maken; het uitbreiden van de territoriale wateren, Benelux vergunningen, enz...

Het dagblad La Dernière Heure, gaf in zijn nummer van 2 mei in zijn hoofdartikel een uiteenzetting van de verwezenlijkingen door de huidige minister van landbouw en ... Visserij voor de ... landbouw tot stand gebracht.

Daarin werd gewezen op de steun aan deze sektor van ons economisch leven gegeven en meldde men dat, waar de begroting van landbouw in 1953 een gewoon budget bedroeg van 707 miljoen, in 1958, deze tot 2.230 miljoen is gestegen, waarvan 1000 miljoen voor een speciaal landbouwfonds. De minister is inderdaad een landbouwingenieur en de landbouwers kunnen moeilijk zeggen dat deze minister tenminste voor hen niets gedaan heeft. Integendeel!

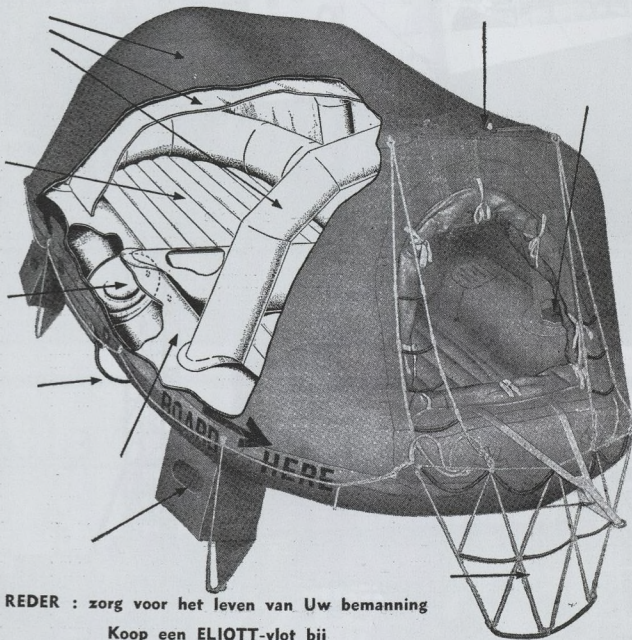
En in dat opzicht brengen we graag hulde aan het werk door die minister op het stuk van de landbouw afgelegd.

Kunnen wij van de visserij hetzelfde zeggen?

Hoe onaangenaam het ook moge klinken, moeten we bekennen dat voor de visserij totaal niets bereikt werd, want het zijn niet de kleine maatregelen in de aanvang van ons artikel geciteerd, welke we als effectief kunnen beschouwen. Zoals burgemeester de Gheldere van Heist, die iets van visserij afweet, het ter gelegenheid van de opening van de Rijkvisserijschool aldaar terecht zei: <<In de laatste jaren werden de werkelijke problemen, oorzaak van de zware crisis, niet aangeraakt.>>

De uitbatingskosten stijgen steeds, de visprijzen hebben niet de minste stabiliteit tengevolge van de vrije invoer uit vreemde landen, waar de uitbatingskosten lager zijn, maar waarvan de ligging ten opzichte van de visserijgronden gunstiger is. Inzake kredieten voor nieuwbouw is er geen vast plan en is men niet alleen veel te lichtzinnig maar durft men het zelfs niet aan deze te beperken al is er perso-

VEILIGHEID OP ZEE

REDER : zorg voor het leven van Uw bemanning

Koop een ELIOTT-vlot bij

S. C. A. P. s.v.

27 H. Baelskaai - Oostende

Alle types verkrijgbaar

Telefoon : 729.51

neelstekort, vraagstukken welke een orde-loze vrije nieuwbouw verbieden. 60 th. van onze vloot beschikt over verouderde schepen en mechanismen en kon niet mee met zijn tijd omdat bij de minste schaden, een reder er niet meer bovenop kan. Waar overbevissing en te grote netmazen daarenboven verder de langzame ondergang van reder en visser bewerken, hoe wil men dat verdeelde visserijkringen een onbevoegd departement verder de weg wijzen van wat krachtdadig moet aangepakt worden, om aan de huidige grote nood te verhelpen.

Dat deze woorden niet in zoete aarde vallen bij de ambtenaren van dit departement, wanneer we zeggen, dat ze niets voor de visserij voelen omdat ze er niets van kennen en Brussel ver van Oostende ligt, kan ons slechts spijten, omdat voor ons allen de treurige werkelijkheid, feiten zijn, die niet door redevoeringen, gastronomische banketten en tentoonstellingen kunnen overbrugd worden.

Maar al te veel is de politiek een façade-politiek, welke geen redding brengt in de zwaarste crisis welke onze visserij ooit heeft meegemaakt en ze met volledige ondergang bedreigt, zo het roer niet krachtdadig en dank zijn een gezamenlijke krachtinspanning wordt omgegooid.

P. Vandeberghe

Uit Het Visserijblad van 2 mei 1958
Het wanbeheer van de Minister van
Verkeerswezen

Een onaannemelijke toestand inzake de werking van de Onderzoeksraad

Sedert meer dan vier weken is dit rechterlijk organisme, dat de beroepsfouten ter zee beoordeelt nog niet samengekomen. Thans vernemen we dat dit niet het geval zal zijn voor 21 mei, omdat de adjunct-rijkscommissaris, de heer Pluymers, naar Genève geroepen zijnde tot 16 mei.

De rijkscommissaris de heer Descamps is sedert enkele tijd op pensioen gegaan. Tot zijn vervanging is nog niet overgegaan, zodat wanneer de huidige adjunct-rijkscommissaris afwezig of ziek is, alle belangrijke maritieme aangelegenheden moeten blijven liggen.

Onder het Beheer van Minister Anseele, kan niet gezegd worden, dat er in het Zeewezen al veel nuttigs verricht werd. Alles bepaalt zich tot veel redevoeringen maar weinig daadwerkelijke beslissingen. Dit is het geval voor de loodsdiensten, de zeevaartinspektie, de waterschoutsambten en de maalbootdiensten, waar alles in 't honderd loopt, benoemingen uitblijven of een politiek reukje hebben en de normale functie van de diensten in het honderd lopen te nadele van Jan Publiek, de toeristen en het land.

Wij herhalen: Minister Anseele: Hoe lang nog dit wanbeheer ???

Z.558 Eureka in de vaart – De Heistse reder Jozef Vantorre brengt de Z.558 Eureka (20 m.) in de vaart. Het vaartuig, gebouwd op de scheepswerf Bocher te Zeebrugge, werd op 31 mei gedoopt en maakte met de genodigden een proefvaar. De bemanning bestond uit Willy Bonny (schipper), Jozef De Vos (motorist), Lucien Ponjaert en André Claeys.

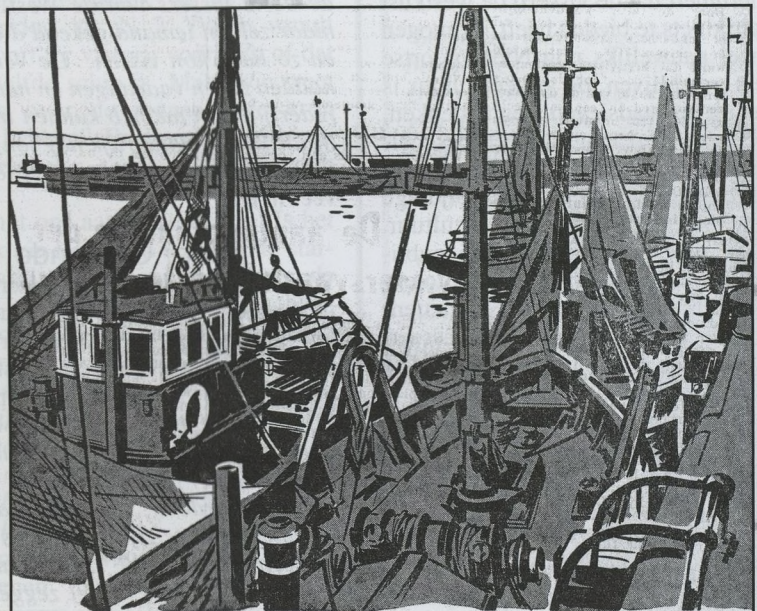
HET GEBEURDE

50

Redactie: Guido Walters

JAAR GELEDEN

Deze maandelijks rubriek is gebaseerd op HVB van 1958.

Vissers! Laat ook de smering van uw diesel motor door **CALTEX** verzorgen want ...

smeeroliën besparen U geld.

'De visserij is veel meer dan alleen maar werk.'

DANIËL MOEYAERT (64) KIJKT vanuit zijn appartement op de Kaai uit op de restanten van het Nieuwpoortse visserijgebeuren. *Voor iemand die drieëndertig jaar gevaren heeft is het triest om aan te zien. De visserij lijkt wel iets uit de voorbije tijd te zijn. De visserij is uiteraard veranderd, maar de maatschappij is veel sneller geëvolueerd. De tijden zijn veranderd, de wetten zijn veranderd, de mensen zijn veranderd, en vooral de jeugd is veranderd. Wij waren indertijd trots op wat we deden. Maar vandaag... Die jonge gasten aan boord, die halen geen beroepseer meer uit hun werk. Ik heb het hen vaak genoeg horen zeggen: "We braken ervan!" De hele maatschappij is veranderd en kijk eens waar de visserij nu staat. Gevolg: het is een en al stress aan boord.'*

BLIJ DAT WE voor dit interview nog eens een visser uit Nieuwpoort aan de haak konden slaan. Op 12 mei gaat daar de Visserskulde door die er ons jaarlijks aan herinnert dat de visserij de westkust nog altijd iets te bieden heeft. Er mogen dan wel nauwelijks nog Nieuwpoortse vissers overblijven, de visserscultuur is er niet uit het stadsleven weg te denken. Daniël Moeyaert mag dan een bescheiden visser op rust zijn, hij levert wel degelijk een eigen, belangrijke bijdrage tot die Nieuwpoortse visserscultuur. Wie een boek over de visserij publiceert, wie daar een schelpen- of fototentoonstelling organiseert of een nettenbreier aan het werk wil zien, passeert nogal eens bij Moeyaert die maar al te blij is dat er toch nog belangstelling is voor een van de boeiendste beroepen ter wereld.

Zeezot

Daniël Moeyaert was als kind al zot van de zee. Zo zot dat het ouderlijk gezag nauwelijks greep had op zijn vaste voor-nemen om zee te kiezen. De visserij-school werd hem onthouden, maar dat zal hem niet aan land kunnen houden. In 1959 houdt Daniël het veertien dagen uit in een job aan de wal en hij is nog geen vijftien als we hem aan boord van een garnaalvisser vinden. De praktijk op zee wordt zijn visserijschool. Moeyaert is geen twijfelaar. Hij is iemand waarvan het West-Vlaamse spreekwoord zegt: *'Als hij het in zijn hoofd heeft, dan heeft hij het niet in zijn gat.'* Hij is veertien als we scheepsjongen Moeyaert, zeeziek en al, op de N 804 'De Vijf Gebroeders' van de Legeins aantreffen. Hij is 17 als hij in 1962 trouwt met de zestienjarige Annie Alteete die ook vandaag nog tafel en bed met hem deelt. Bij Moeyaert moet het vooruit gaan. De

kleine garnaalvisserij wordt al vlug ingeruild voor grotere rederijen. *'Ik heb veel geleerd aan boord van de N 762 van Michel Vercouter. Dat was een van de beste vissers van de West. Ik heb maar zelden iemand gekend die zo slim en zo hard kon vissen. De Vercouters hadden zeven vaartuigen en het is in die rederij dat ik me heb kunnen inwerken. Maar ik was natuurlijk nog jong en had zowel in de visserij als in het leven nog veel te leren.'*

Naar Oostende

Wie vooruit wilde in de visserij moest in die tijd in Oostende zijn. Dus verlaat het koppel in 1965 het vertrouwde Nieuwpoort om zich in Oostende te vestigen, op de visserswijk Opex. *'De IJslandvaart heb ik gemist, want die had in Nieuwpoort zo'n slechte naam dat je daar niet echt naar uitkeek. IJslandvaarders heetten allemaal "zwatelaars" te zijn. Dat was natuurlijk een cliché, want "zwatelaars" vind je overal. Ik kan je wel zeggen dat ik het eerste jaar in Oostende niet goed behandeld ben en dat waren géén IJslanders. Ja, wat was dat daar allemaal zeg!'*

Het veranderde toen ik aan boord van de O 312 aanmonsterde. Ik ben er twee jaar gebleven en heb er veel geleerd. Ach, de jonge mensen kunnen zich die tijd gewoon niet voorstellen. Die O 312 was een houten vaartuig van 23 meter, waarmee we het Kanaal bevisten. Geen WC, geen diepvries, geen water om je te wassen... De visserij, dat was een merkwaardige bende in die tijd. Met schepen van 375 pk trok men naar het Kanaal, met nauwelijks 500 pk trok men naar IJsland... Met alle gevolgen van dien.'

Maar de vloot vernieuwt zich. Het eerste moderne schip dat Moeyaert onder

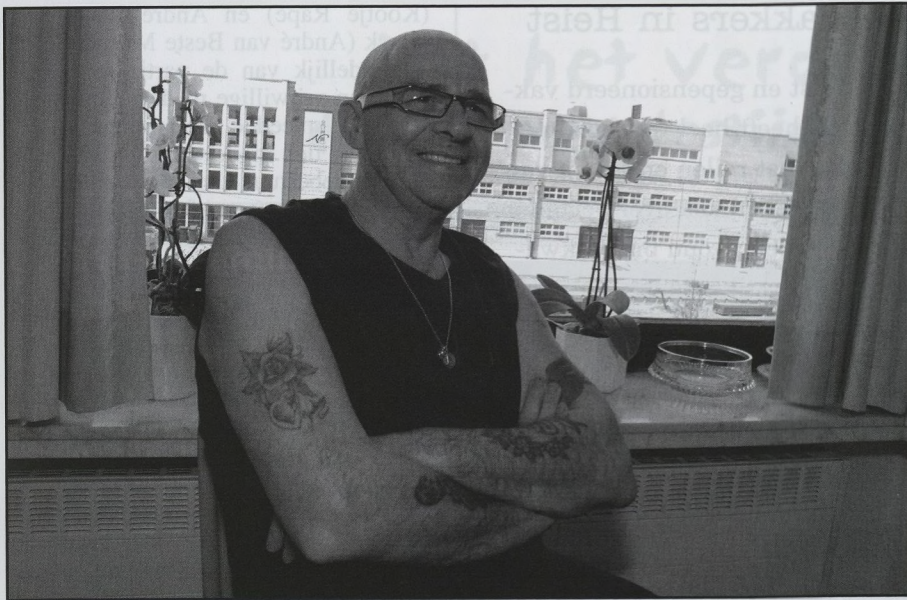
zijn voeten voelt is de O 285 van schipper-reder Roland Viaene (*'Een van de beste schippers'*) en daarna volgt de O 275 van Marcel Laplasse. Onder schipper Henri Laplasse klimt Moeyaert op van matroos tot stuurman en uiteindelijk tot motorist. Hij blijft er meer dan negentien jaar.

We zijn al halverwege de jaren tachtig als Moeyaert de boomkorvisserij intrekt: *'Dat was onder het bevel van schipper Fernand - Neuze - Verleene. Maar een overtuigde boomkorvisser ben ik nooit geworden. Ik behoor nog tot de generatie van bordenvissers die de boomkor altijd met een scheef oog zijn blijven bekijken.'*

Visserscultuur

Wie ouder wordt keert graag terug naar de plekken van zijn jeugd. Dat is ook het geval voor het gezin Moeyaert. Terug in Nieuwpoort rondt Daniël daar zijn visserscarrière af aan boord van de N 52, N 402 en uiteindelijk op de N 57 Terry. Zijn kinderen Brenda, Danny en Joachim vinden er hun draai en die laatste doet dat zelfs in de visserij. In 1990 is Moeyaert 46 en de dokter zegt hem dat zijn hart de zee niet meer kan verdragen. Zijn gebroken rug trouwens nog minder. Nog negen jaar werkt Daniël (*'ferm tegen mijn goesting'*) aan de wal bij de Oostendse vislossersbaas Van Waes.

Nu staat hij daar door zijn raam te kijken, ijzer in de rug, en onlangs ook nog ijzer in de knie. Hij moet zelfs passen als zoon Joachim samen met z'n schoonbroer de Z 279 Ramblers klaar-maakt. *'Ik had een ouwe zeur kunnen worden, ware er niet de boeiende ontmoeting geweest die ik in de jaren zeventig had met meester René Vanwalleghem. Ik was altijd al een verwoed amateur-fotograaf geweest en ik trok in principe nooit de zee in zonder fototoestel. Die Vanwalleghem bleek o.a. een schelpenverzamelaar te zijn en maakte mij warm om een eigen collectie uit te bouwen. Ik begon systeem te steken in mijn fotocollectie en Vanwalleghem hielp me bij het benoemen van mijn schelpen. We wisselden ook veel uit onder elkaar. De zee werd voor mij zodoende veel meer dan alleen maar werk. Ik werd gebeten door het boeiende leven dat zich voor mijn ogen ontvouwde; een ware verrijking. Later volgden nog andere collecties: koralen, dia's, films, rariteiten op formol. Sommige collega's bekeken mij wel*

Oud-visser Daniël Moeyaert houdt vanuit zijn raam de Nieuwpoortse visserij in 't oog van zijn camera.

scheef en ik heb ook veel met jaloezie te maken gekregen, maar dat woog allemaal niet op tegen de passie die ik voelde als ik weeral eens een vondst had gedaan of een mooie tentoonstelling kon opzetten.'

Daniël Moeyaert heeft veel weggegeven: een massa foto's ging naar het VLIZ, 70 bokalen met zeezewens gingen op een tentoonstelling 'verloren'. Maar hij heeft tegelijk ook nog veel behouden. *'In mijn pc heb ik naar schatting zo'n twintigduizend visserijfoto's. Ik beleef er nog altijd plezier aan en het houdt mij in de visserij. Nee, ik mag honderd worden, die collecties zullen me nog altijd bij de zee houden.'* Zijn er vandaag nog schatten te ontdekken? *'Wel ja, dat gaat nog steeds door. Tijdens de wegeniswerken op de Kaai geraakte ik in gesprek met een van de grondwerkers. Blijkt dat zijn vader nog visser is geweest. En ja, die zoon had nog een fotocollectie waarmee hij niets kon aanvangen. Ik kreeg daar een album vol visserijfoto's van ene Richard Declerck waarvan ik niet eens weet of de naam correct geschreven is. Verder kon die zoon niets over vaders vissersleven vertellen. Maar het zijn wel prachtige tijdsdocumenten. Ze zeggen veel over het vissersleven tussen 1944 en 1960.'*

We bekijken samen de mooie 'collectie Declerck' waarin we gemakkelijk de O 294 Van Orley en de O 299 Breughel herkennen, visbakken van de NV Motorvisserij. Maar wie zijn die mensen die erop aan 't werk zijn? Moeyaert weet het niet, wij evenmin en de zoon van Richard Declerck al helemaal niet. Het roept vragen op. De wegbereiders van de visserijcultuur, de protagonisten van het maritiem patrimonium en folkloristen allerhande zijn vooral bezig de schepen te inventariseren. De brieven-

rubriek van HVB getuigt ervan. De lezers discussiëren à volonté over de levensweg van pakweg de O 33 Mascotte, van bij de bouw in 1938 tot het schip uiteindelijk na de Tweede Wereldoorlog als N 3 Yvette vanuit Nieuwpoort ter visserij voer. En of dat wel hetzelfde schip is. Maar wie weet nog iets over de mensen die erop gewerkt hebben? En draagt niet elk van die onbekenden een verhaal met zich mee?

Het brengt ons aan het dromen. Is het mogelijk via HVB een reeks op te starten, waarbij we — met hulp van de lezers — proberen die namen te achterhalen, of althans sommige ervan? Moeyaert ziet dat project wel zitten: *'Maar het zal moeilijk zijn. Die mensen zijn inmiddels oud geworden, gesteld dat ze nog leven. Maar je hebt gelijk: als het nu niet gebeurt zal het nooit meer gebeuren. Dit is de laatste kans om erachter te komen.'*

De fotocollectie van Moeyaert kan de weg openen. De rest wordt bepaald door de lezers van HVB. Volkskundigen, verzamelaars, kaailopers, zeezotten, oud-vissers en fanaten van de maritieme cultuur... scherp de pennen en reageer op de nieuwe reeks. Vanaf volgende maand gaan we met dit blad op pad om de mannen van de visbakken te identificeren. En ook hun vrouwen! (fv)

**Vanaf volgende maand in HVB!
OP ZOEK NAAR DE MANNEN
VAN DE VISBAKKEN**

'De nieuwe politieke leiders, die de pretentie hebben om het land te willen besturen, zijn daar niet toe in staat. Wat zich uitgeeft voor de "leiders van het land", vermeit zich in partijpolitiek geneuzel, waarbij het belang van de mensen op geen enkel ogenblik een factor van betekenis is.'

Luc Van Der Kelen
in Het Laatste Nieuws, 6 maart

'En vissers, zo weet iedereen, zijn maar moeilijk te overtuigen om iets anders te doen dan ze al deden.'

Visaktua, april 2008

'De ACV-voorzitter voorspelt een warme winter in binnen- en buitenland als de werkgevers druk blijven zetten op de index en de lonen (...) Op internationaal vlak vreest Cortebееck dat "stakingen, volksofstanden, oorlogen en quasi-zekerheid zijn als de voedselprijzen blijven stijgen".'

De Morgen, 22 april

'Sommige oude bijgelovige vissers beweerden dat meeuwen de zielen zijn van drenkelingen en ten eeuwigen dage gedoemd zijn om over het wateroppervlak te zweven (...)'

Tijdschrift Vriendenkring
Noordzeeaquarium II/2008

'Ondanks de lager groei gaat deze regering uit van de wonderbaarlijke vermenigvuldiging van de belastinginkomsten, die met 6,25 procent zouden moeten stijgen. De ontvangsten voor januari en februari lagen echter al lager dan vorig jaar, dus zie je niet in hoe men ooit aan die 6,25 procent moet komen.'

Yves Desmet
in De Morgen, 19 april

'Er bestaat geen gemeenschappelijk nationaal gevoel meer, en er is zelfs nauwelijks nog een partijgevoel. De nieuwe gedragscode is "ieder voor zich" en daar houdt het op.'

Hugo Deridder
in Humo 19 februari

'Koelsystemen van kerncentrales die op zeewater werken, hebben een desastreus effect op visbestanden in het Kanaal en het zuidelijke stuk van de Noordzee.'

Milieuonderzoeker Peter
Henderson in De Morgen, 15 april

'Elke lezer is in principe lui.'

Christian Van Thillo
in De Morgen, 11 april

Herinneringen aan de visbakkers in Heist

Robert De Corte, ereschepen van Knokke-Heist en gepensioneerd vakbondsverantwoordelijke voor de visserijsector, heeft heel wat herinneringen aan de Heistse Visbakkers. Hij maakte het reilen en zeilen van de vereniging van dichtbij mee en kan er nog altijd uren over vertellen. Gevolg was dat de kinderen van de visbakkers een avond bijeen kwamen om rustig te luisteren naar anekdotes en te kijken naar dia's van weleer. In restaurant 't Choufke in Heist kwamen ruim veertig nazaten van de visbakkersgeneratie herinneringen ophalen.

De Heistse visbakkers haalden herinneringen op: 'Onze wapens: ware vriendschap, werklust, trouw aan een gegeven woord, grote eenvoud.'

Robert heette de mensen welkom zoals dat in Heist hoort: "Dag Paula van Louis de Boer, dag kinderen van André van Beste Mutse, van Constant van de Belse, van Maurice van Medard De Groote, van 't Jeppen Bais, van Tjettie, van Kootje Rape, van Jef Klodde, van Liestje Vereman..."

Visbakkers uit noodzaak

Begin jaren zestig waren de aanvoerprijzen van platvis niet schitterend. Door van de plankvisserij naar de boomkor over te schakelen groeide de aanvoer van platvis enorm. Ander ge-

ven was dat de eigen vloot maar 20 procent van ons verbruik kon aanvoeren en dat 80 procent van de visconsumptie uit andere landen kwam. Door de grote aanvoer waren ook die prijzen van invoer laag. De vis ging geen geld meer, zelfs mooie en lekkere vis werd verwerkt tot vismeel.

Er werd uiteraard veel over gepraat. Een groter verbruik moest op termijn de lage opvangprijs goedmaken. In Heist besloten enkele reders en vissers om daar iets aan te doen. Zij zouden samen met hun echtgenotes vis bakken en op straat uildelen als proevertjes. Eugene Vlietinc

(Kootje Rape) en André Vandieren-donck (André van Beste Mutse) waren onmiddellijk van de partij en kregen hulp van vrijwillige medewerkers. Staf Haerinc smeedde ijzeren braadpannen en met de medewerking van het Gemeentebestuur van Heist en de Nationale Dienst voor Afzet van Land- en Tuinbouwproducten gingen de visbakkers aan de slag. Er werd gestart in het zomerseizoen en het was meteen een succes. De gefileerde plaatjes, vrij van graten en gebakken in smout, kenden veel bijval. Vakantiegasten zagen er een attractie in die ook zou aanslaan in hun eigen gemeente en ze zetten de visbakkers van Heist op het programma. Zo reserveerde het jaarlijks Salon voor de Gastronomie in Brugge een vaste stek voor de Heistenaars. Het initiatief groeide en er werd een kleine caravan en een legerjeep gekocht. Als het voor de oude garde wat te veel werd, stonden de kinderen klaar om te helpen. Zelfs toenmalig onderpastoor Ben Gryson kwam de visjes zouten. Er volgden ook presentaties in Wallonië, Duitsland... Na tien jaar propaganda staken de eerste signalen van vermoeiend de kop op. Uiteindelijk viel de beslissing om in volle schoonheid te stoppen. Maar intussen was wel bewezen hoe een groep vrijwilligers wel degelijk een grote rol konden spelen in de vispromotie. Hun wapens: ware vriendschap, werklust, trouw aan een gegeven woord, grote eenvoud. En nu kwamen de kinderen bijeen om de tijd van hun ouders in hun herinnering een plaats te geven. Robert De Corte nam afscheid met "Toe t' noaste reize". (jd)

Het
eerst-
volgende
HVB
in uw
brievenbus
op
vrijdag
6 juni

SKB - Life Saving Equipment nv

Maatschappelijke zetel:
Royerssluiskaai 48
B-2030 Antwerpen
Tel.: 03/ 201 89 70
Fax : 03/ 201 89 71

Afdeling Kust
H. Baelskaai 8A
B-8400 Oostende
Tel.: 059/ 33 96 00
Fax: 059/ 33 96 01

reddingsvesten - reddingsboeien - drijvende toestellen - valschermsignalen - stakelichten - man.o.boordlichten - noodzenders Locat - radio Beacon - reddingsvlotten: RFD, Elliot, Viking, Zodiac, Autoflug, Bombard, Avon, Callegari, Servaux, Mitsubishi, Soniform - nazicht brandblusapparaten.

- ERKEND SERVICESTATION -

VERANTWOORDELIJKE VOOR DE KUST: A. VAN DURME. TEL.: (0475 25 88 02.

Dat het verduldig is dat zei men destijds van papier

(behalve in Nederland, daar zei men dat het geduldig is)

DE REDACTIE VAN HVB krijgt nogal wat oud papier toegestuurd. Wie een oud exemplaar van ons blad op zolder vindt, een boekje over de visserij ontdekt of een foto uit de oude doos opgraaft... doet nogal eens de moeite ons dat te bezorgen. Maar wat doen wij dan met dat oud papier? Wel, we maken een rubriek waarin we het kwijt kunnen. Deze keer hebben we het over foto's die ons bezorgd werden door een dame die niet eens tot de visserij behoort en die er geen idee van heeft hoe de foto's in het familiebezit geraakt zijn.

De achterzijde van de foto's leert ons dat ze genomen werden door het huis Photo-Ciné Emile Michaël, gevestigd in de avenue Henri Serruys à Ostende. De mens had ook al een telefoon en hij kende de regels van de copyright, want, zo verwittigt hij ons: reproductie-interdite!

Dat laatste zal ons wellicht geen parten meer spelen, want we vermoeden dat de foto's genomen werden n.a.v. de eerste visvangst van het stoomschip O 293 Van Eyck, dat in 1951 in de vaart kwam en da's inmiddels ook alweer bijna zestig jaar geleden.

De O 293 werd uitgereed door de NV Motorvisserij van de familie Decrop, die al haar vaartuigen de naam van bekende kunstschilders meegaf.

De O 293 Van Eyck werd op 19 juli '51 door de Britse werf Cook, Welton & Gemmill Ltd afgeleverd, was 575 GT groot en de machinefabriek C.D. Holmes & C° Ltd had de door olie aangevuurde stoommachine van 900 pk geleverd.

boekbesprekingen

frank neyts

Nederlandse Jachten

Bij Walburg Pers verscheen onlangs "Nederlandse Jachten 1875-1975". Het boek werd geschreven door Elisabeth Spits.

De periode 1875-1975 vormt het hoogtepunt van de Nederlandse moderne jachtbouw. Tot halverwege de 19de eeuw overheersten de traditionele ronde- en platbodemjachten. Rond 1850 kwamen de eerste scherpe zeiljachten op het water en een halve eeuw later brak de motorboot door. Het bezit van een jacht werd voor veel meer mensen bereikbaar. Steeds meer gezinnen brachten hun vakanties op het water door. Jachtbouwers en -ontwerpers stemden hun schepen af op deze nieuwe gebruikers. In de loop van de jaren dertig van de 20ste eeuw nam gaandeweg het aanbod van handzame en betaalbare motor- en zeiljachten toe. Door nieuwe bouwmaterialen, zoals polyester, raakte vanaf circa 1960 seriebouw steeds meer in zwang, waardoor jachten goedkoper geproduceerd konden worden. De recreatiemarkt werd dan ook overspoeld met nieuwe zeil- en motorjachten, waarvan tot het begin jaren zeventig het merendeel afkomstig was uit Nederland. Daarna ging de import van polyester jachten uit het buitenland overheersen.

"Nederlandse Jachten 1875-1975" (ISBN 90-5730-507-0) telt 126 pagina's en werd als softback uitgegeven. Het boek kost 19,95 euro. Aankopen kan via de boekhandel of rechtstreeks bij Uitgeversmaatschappij Walburg Pers, Postbus 4159, 7200BD Zutphen. Tel. +32(0)575.510522, Fax +31(0)575.542289.

Zeekaartenboek

Bij dezelfde uitgeverij verscheen onlangs ook "Het Zeekaartenboek. Vroege zeekaarten van het Maritiem Museum Rotterdam". Het boek werd geschreven door Sjoerd de Meer.

Oude zeekaarten zijn een lust voor het oog. Vooral de met de hand getekende exemplaren op perkament of papier, voorzien van fraaie details, zoals kompasrozen, kompaslijnen en landverkenningen in de vorm van steden en bergen. Voor de zeeman was een kaart ech-

ter voor alles een onontbeerlijk hulpmiddel om veilig zijn bestemming te bereiken.

De bloeitijd van de Nederlandse maritieme cartografie neemt een aanvang met de eerste moderne zeeatlas van Lucas Jansz. Waghenaar uit 1584, genaamd 'Spiegel der Zeevaerd'. Deze beperkt zich nog tot West-Europa, maar niet lang daarna verschijnen de eerste kaarten van niet-Europese wateren, samengesteld door Petrus Plancius. De zeventiende eeuw wordt bepaald door het werk van het kaartenmakersgeslacht Blaeu: Willem Jansz. Blaeu en diens zoon en kleinzoon. Uitgeverhuis Van Keulen is actief tot diep in de achttiende eeuw en sluit de glansrijke periode van de maritieme cartografie af met de prachtigste zeekaarten van alle gebieden op aarde.

In dit boek staat de Nederlandse maritieme cartografie vanaf de zestiende tot en met de achttiende eeuw centraal. Voor de vele illustraties is er rijkelijk geput uit de internationaal vermaarde kaartencollectie van het Maritiem Museum Rotterdam.

"Het Zeekaartenboek" (ISBN 90-5730-475-9) telt 126 pagina's en werd als softback uitgegeven. Het boek kost 19,50 euro. Aankopen kan via de boekhandel of rechtstreeks bij Uitgeversmaatschappij Walburg Pers, Postbus 4159, 7200BD Zutphen. Tel. +32(0)575.510522, Fax +31(0)575.542289.

Scheepsstabiliteit

Bij Uitgeverij Dokmar in Enkhuizen verscheen onder de titel "Scheepsstabiliteit" een volledig bijgewerkte uitgave van het eerdere succesboek "Scheepskennis Scheepsstabiliteit". Klaas van Dokkum, Hans ten Katen, Kees Koomen en Jakob Pinkster tekenden als auteurs. Nieuw is ook de bijgevoegde CD-Rom met voorbeelden van stabiliteitsberekeningen.

Als men het over een 'stabiele persoonlijkheid' heeft, heeft iedereen daar wel een bepaald idee over, maar is het meestal moeilijk te verwoorden. Hetzelfde geldt voor een 'stabiel schip'. Men heeft daar zo zijn eigen idee over. 'Stabiliteit' is niet tastbaar of aanwijs-

baar, maar toch voor alle type schepen vastgelegd in veel regelgeving. Stabiliteit behoort voor elk bemanningslid verplichte kennis te zijn. Het heeft direct met de veiligheid van het schip en zijn bemanning te maken, maar ook met de bescherming van het milieu.

De stabiliteit wordt in dit boek zodanig verwoord en gevisualiseerd dat het voor ieder direct toegankelijk is. Het is zeer bruikbaar voor zelfstudie op alle niveaus van de relevante beroepsopleiding. Ook voor de pleziervaart is het een uitermate geschikt hulpmiddel om zich de kennis van de stabiliteit in korte tijd eigen te maken.

"Scheepsstabiliteit" (ISBN 978 90 806330 02 2) werd op A4-formaat als hardback uitgegeven, telt 160 pagina's en kost 31,50 euro. Bestellen kan rechtstreeks bij de uitgeverij op de website www.dokmar.com.

Ode aan het zeemanschap

Bij Seafarer Books verscheen "Salvage. A personal odyssey". In dit boek brengt kapitein Ian Tew zijn eigen verhaal.

'Nor cure, no pay' blijft de regel bij bergingswerk. Wanneer die berger door de elementen wordt verslagen, ontvangt hij niks. Bergingswerk is dan ook geen job voor watjes. Ian Tew startte in 1974 zijn loopbaan bij Selco in Singapore. Hij schuimde de wereld af als sleepbootkapitein en berger, van Cornwall naar de Zuidelijke Oceaan, van de Golf van Suez naar de Zuid Chinese Zee. Hij vertelt over de uitdagingen gedurende tien zware jaren; een losgeslagen ponton, een vrachtschip vastgelopen op een rif, een tanker door een raket getroffen in de Perzische Golf. Dit aangrijpend verhaal van drama op zee is een ode aan het zeemanschap, de moed en de vindingrijkheid van elke scheepsberger. Een 'insight view' hoe een bergingsploeg leeft en werkt. Een echte aanrader.

"Salvage" (ISBN 978 0 9550243 9 9) telt 293 pagina's, werd met een harde kaft uitgegeven en kost £19,95. Aankopen kan via de boekhandel of bij de uitgeverij, Seafarer Books, 102 Redwall Road, Rendesham, Woodbridge, Suffolk IP12 2TE, UK. Tel. +44(0)1394.420789, e-mail: info@seafarer-books.com.

N.V. WILLEMS

Recuperatiebedrijf

Oude metalen en containerdienst

Kalsijdeweg 3, 8470 Gistel (Snaaskerke)

Tel (059) 51 44 66

Container nodig?
Bel 059 / 51 44 66

**VISMIJN
OOSTENDE**

NOORD ZUID OOSTENDE GAAT MET VERSE VIS VOORUIT

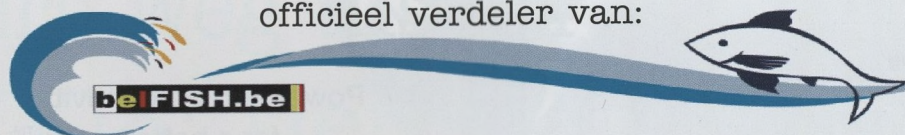

Kwaliteitsmarkt,
gekoelde opslag- en sorteerruimtes,
volautomatisch sorteren,
Europees netwerk,
24/24 service

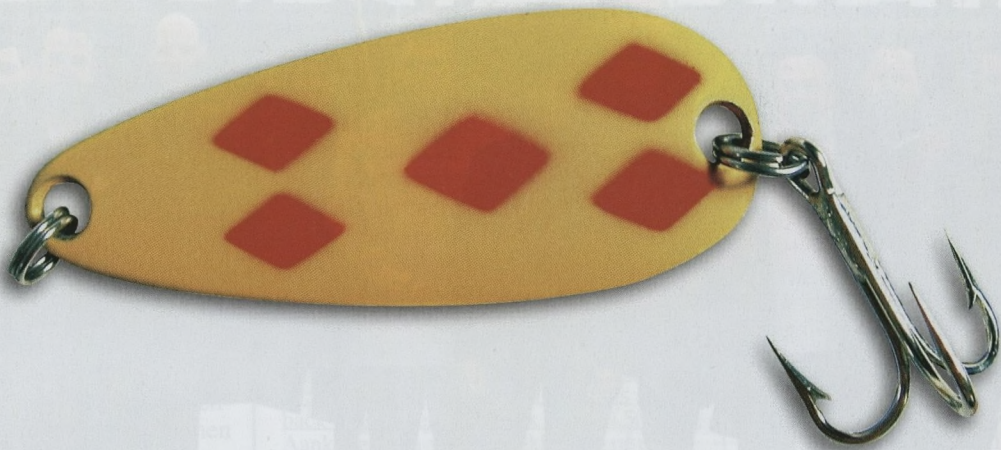
Inlichtingen algemeen:
059/33.90.90 of 059/32.34.12
fax: 059/32.05.82
Inlichtingen aanvoer: 059/51.86.34

Web: www.vismijnoostende.be
@: info@vismijnoostende.be

officieel verdeler van:

Iets niet in de haak?

Bel ons voor onderhoud en reparatie van alle ABB Turbochargers

U kunt ons 24 uur per dag, 365 dagen per jaar bereiken voor onderhoud, reparatie en verkoop van originele ABB-onderdelen. Daarbij heeft u de keuze uit nieuwe of gereviseerde onderdelen. ABB Turbocharging, uw adres

voor onderhoud en reparatie van alle ABB Turbochargers!

Neem contact met ons op:

Service: +32 (0)3 - 5443033
Onderdelen: +32 (0)3 - 5443025
24-uurs dienst: +32 (0)3 - 5443030
Fax: +32 (0)3 - 5443020
E-mail: turbo@be.abb.com

ABB Turbocharging

Luiithagen Haven 2 / Unit H, 2030
Antwerpen
www.abb.be

Power and productivity
for a better world™

The ABB logo, consisting of the letters 'ABB' in a bold, red, sans-serif font.